

Co-financed by the European Regional Development Fund

Inspire Policy Making with Territorial Evidence

Fișă de țară

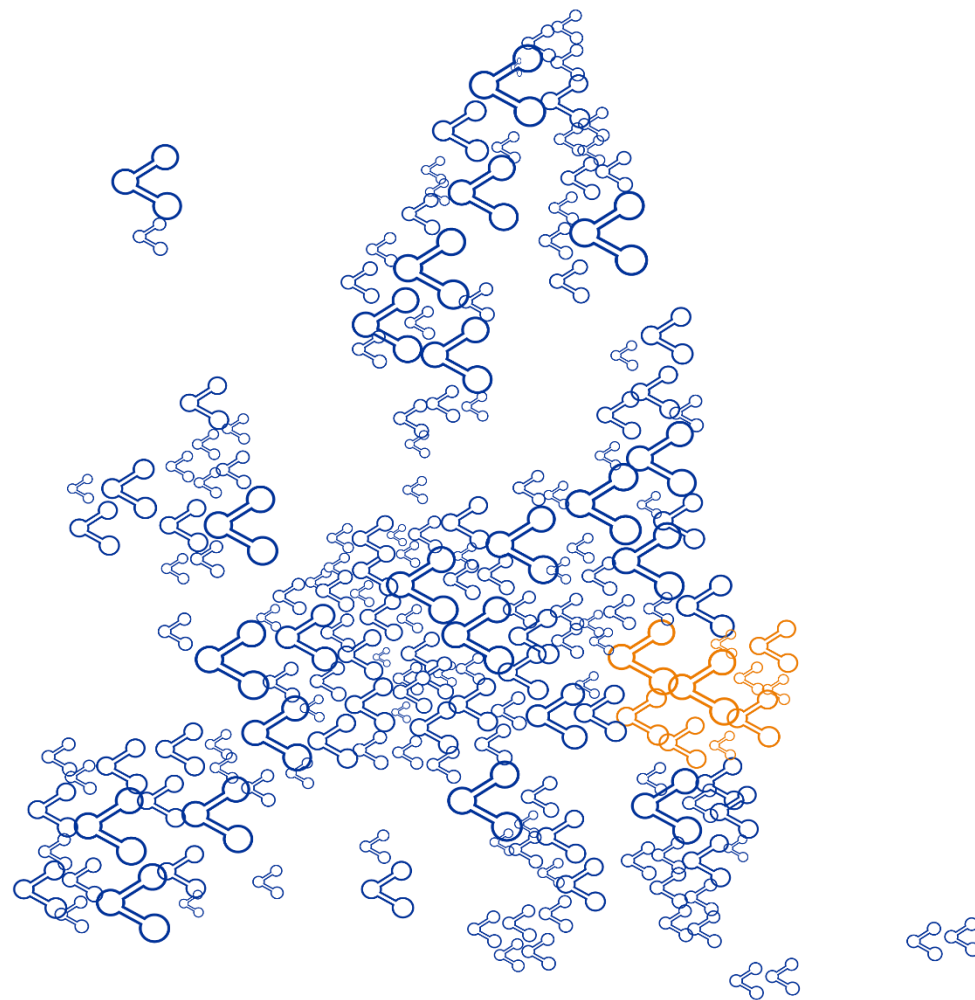
Structuri și relații teritoriale în România

Europa verde

Europa justă

Europa productivă

Europa digitală

Remarci introductive

Conținutul următoarei prezentări este un rezumat al rezultatelor diferitelor proiecte tematice de cercetare aplicată realizate în cadrul programului ESPON 2020. Drept consecință, majoritatea indicatorilor și analizelor nu se bazează pe cele mai recente date, ci reprezintă disponibilitatea datelor la momentul în care a fost întreprinsă cercetarea. Doar în unele cazuri, pentru indicatori de bază care au putut fi reproduși cu ușurință, au fost utilizate informații la zi.

Astfel, este important de reținut că această prezentare este în principal o colecție de rezultate disponibile la diferite momente în timp și nu o analiză comprehensivă la zi. Scopul principal al acesteia este de a prezenta varietatea cercetărilor ESPON și, prin concentrare pe o țară specifică, de a crește interesul pentru rezultate științifice la nivel național și chiar regional.

Europa verde

Dezvoltarea zonelor artificiale în raport cu dinamica populației (2000-2018)

Acoperirea cu infrastructură verde potențială (2012)

Impactul potențial agregat al schimbărilor climatice

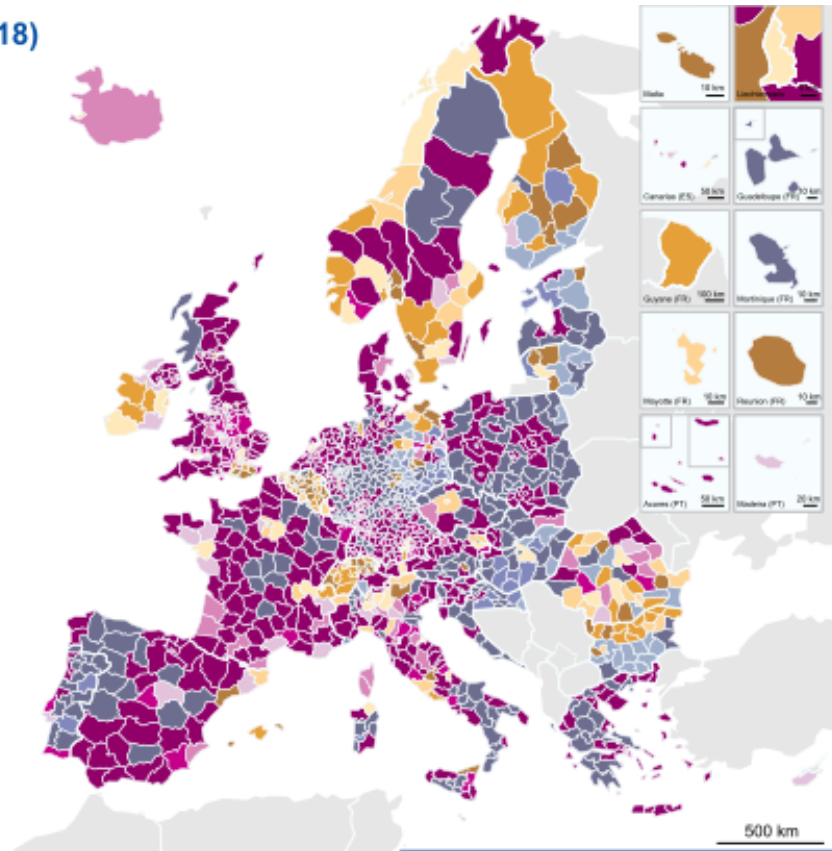
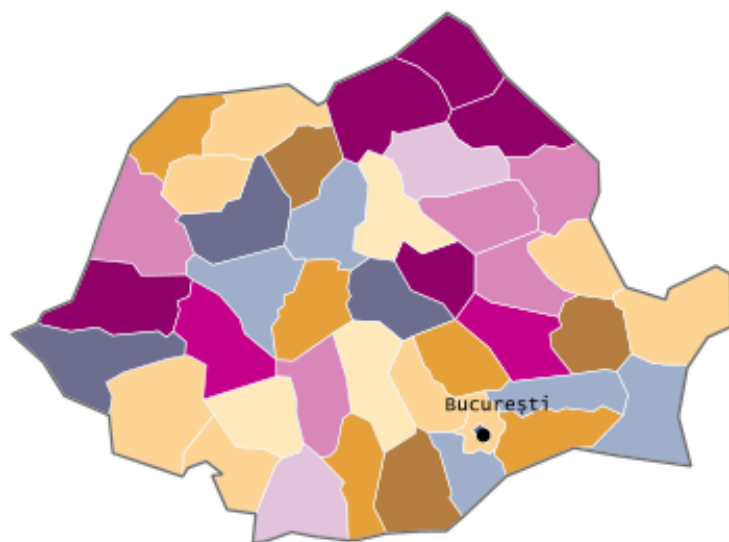
Arii protejate (2017)

Potențialul accesibilității rutiere (2030)

Potențialul accesibilității feroviare (2030)

Accesul la orașe în Europa

Dezvoltarea zonelor artificiale în raport cu dinamica populației (2000-2018)

ESPON © ESPON, 2020
 Nivel regional: NUTS 3 (2016)
 UMS RIATE cu limite administrative

200 km

500 km

Raportul procentual dintre ocuparea terenului și creșterea populației (2008-2018)

creșterea zonelor artificiale și scăderea populației

- sub -1
- 1 până la sub -0,5
- 0,5 până la sub 0

creșterea populației mai mare decât cea a zonelor artificiale

- 0 până la sub 0,25
- 0,25 până la sub 0,5
- 0,5 până la sub 0,75
- 0,75 până la sub 1

creșterea zonelor artificiale mai mare decât cea a populației

- 1 până la sub 1,25
- 1,25 până la sub 1,5
- 1,5 până la sub 1,75
- 1,75 și peste

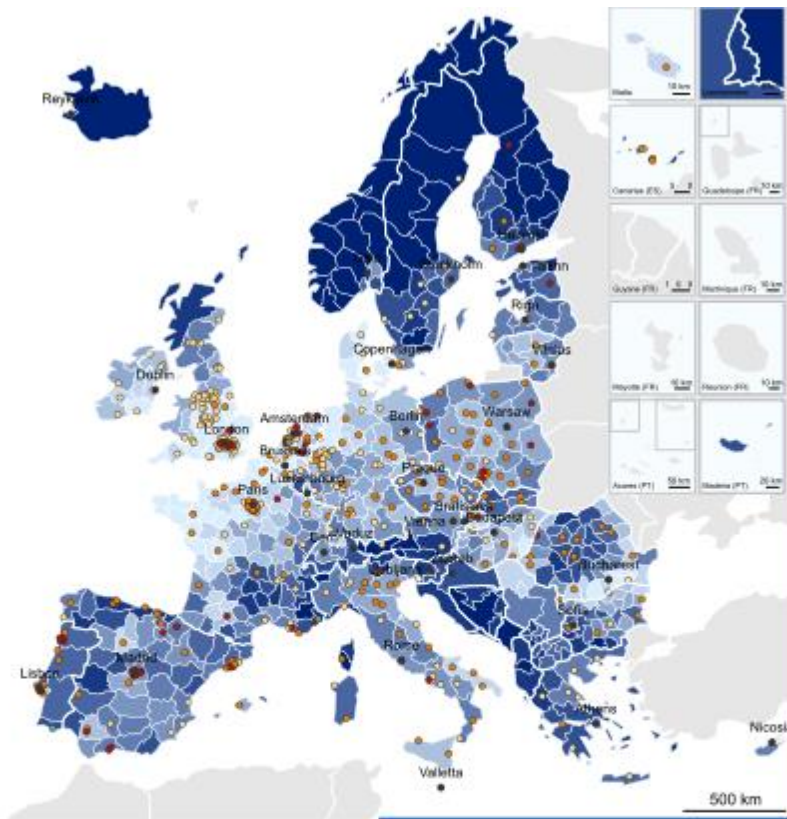
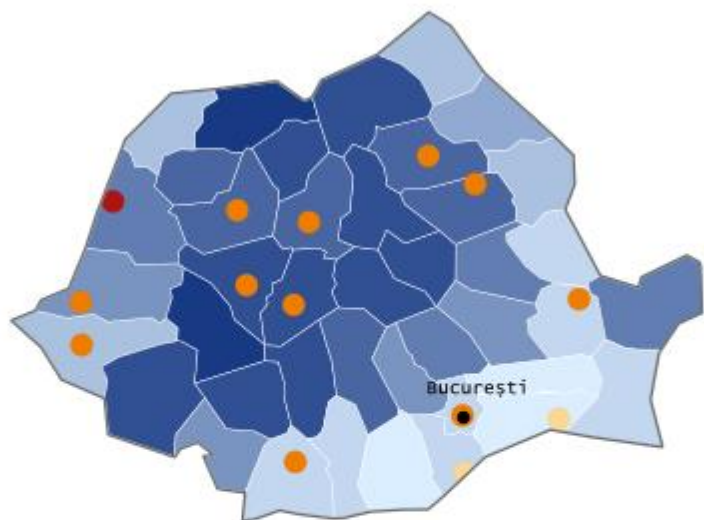
Sursa: ESPON SUPER, 2019
 Originea datelor: Corine Landcover, 2019

Ocupare a terenului excedentară creșterii populației

Relația dintre ocuparea terenului și creșterea populației este în oarecare măsură un indicator a dezvoltării difuze, în speță depășirea necesarului teoretic al populației existente. Cu foarte puține excepții, tendința la nivelul continentului este de extindere a suprafețelor artificiale disproporționată față de creșterea populației, în special în Franța, nordul Italiei, Spania și Regatul Unit. În plus, chiar și cu populație în declin înregistrează o creștere a ocupării terenurilor. Este cazul Germaniei și unei părți extinse a Europei de est, în special Ungaria și Polonia. Puținele excepții unde creșterea populației o depășește pe cea a suprafețelor artificiale sunt Belgia, România și Elveția.

Situația României este foarte eterogenă, majoritatea județelor din regiunea Moldovei (nord-est) fiind excedentare în raportul ocupării terenurilor față de creșterea populației, în timp ce județele muntene (sud) trec printr-un proces opus. În același timp, județele centrale din Transilvania, precum Cluj și cele învecinate acestuia, precum și cele din sudul rural învecinat Bucureștiului, înregistrează o creștere a suprafețelor artificiale deși au o populație în scădere. Acest lucru poate fi explicat în două moduri: pentru Cluj, revigorarea recentă a reședinței de județ Cluj-Napoca a creat o piață imobiliară efervescentă în regiune; pentru județele din jurul Bucureștiului, deși depopularea rurală în favoarea capitalei s-a accelerat în ultimele decenii, suburbanizarea s-a accentuat.

Acoperirea cu infrastructură verde potențială (2012)

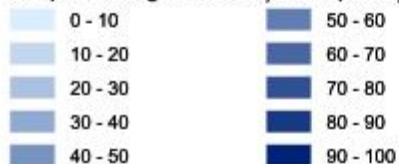

ESPON   © ESPON, 2020
Nivel regional: NUTS 3 (2016)
UMS RIATE cu limite administrative

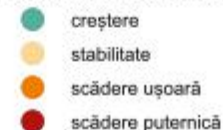
200 km

500 km

Acoperirea regională a rețelei IV potențiale (%)

Dinamica zonelor verzi în orașe, 2006-2012*

Originea datelor: NUTS 2/3 (2013)

Definiții: CLC 2012, Copernicus HRL Impervious 2012, OSM 2017, Natura 2000 (EEA 2012), Emerald Network 2012, HNVF (EEA 2015), Ecosystem types map (ETC-SIA 2015)

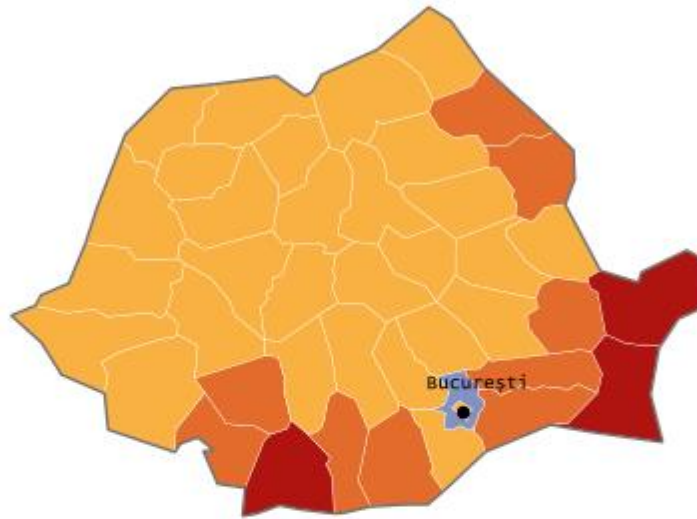
* Valorile sunt înregistrate prin compararea seturilor de date din Atlasul Urban, versiune 2006 și 2012. Orașele fără simboluri nu sunt incluse în cele două seturi de date

Acoperirea cu infrastructură verde în scădere ușoară

Potențialul infrastructurii verzi în orașe este subliniat atât de Agenda Urbană pentru UE, cât și de Noua Agendă Urbană. La nivel european, acoperirea zonelor verzi la scară urbană este în general în scădere. Europa este dominată de orașe în care zonele verzi au rămas stabile (centru și nord-vest) sau au scăzut (est și sud). Scăderea din sudul Europei este atribuită în principal urbanizării, dezvoltării economice și turismului. Orașele cu infrastructură verde abundentă sunt mai numeroase în Austria, Țările Baltice, Republica Cehă, Finlanda, Germania, Portugalia și Suedia.

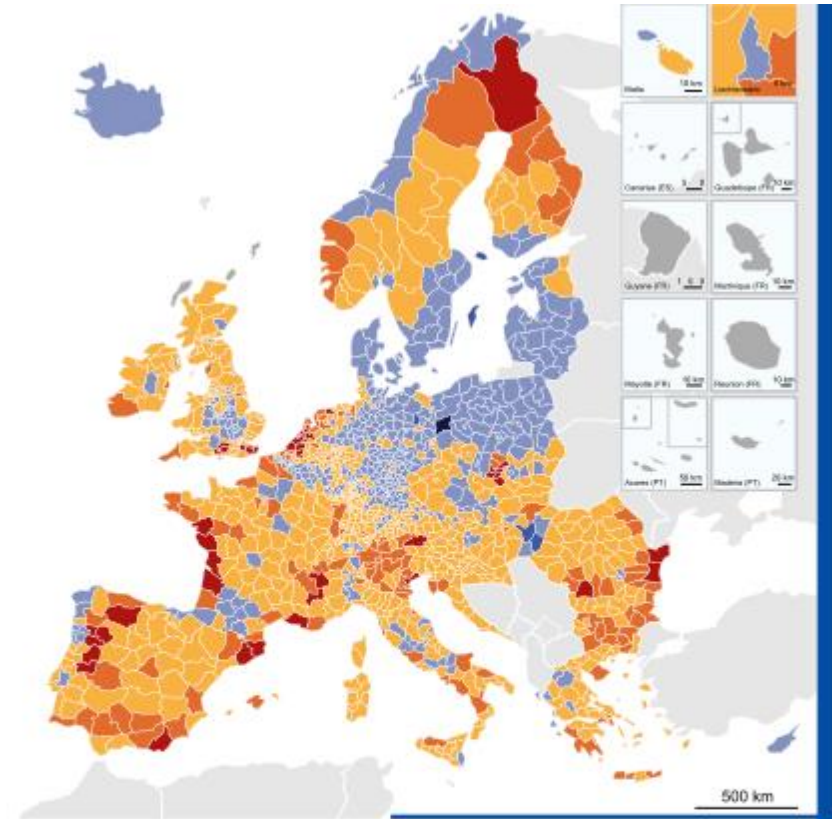
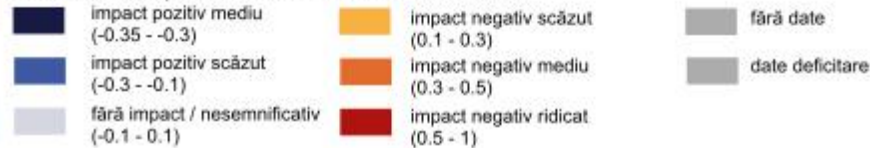
Acoperirea regională a rețelei potențiale de infrastructură verde este cea mai ridicată în vestul României (între 60 și 80%), în special în județele Maramureș și Hunedoara (între 80 și 100%). Per total, acoperirea cu zone verzi la nivel urban este în scădere ușoară. Această tendință afectează în particular orașele centrale și de vest precum Timișoara, Arad, Cluj-Napoca, Alba Iulia și Târgu Mureș. Municipiul Oradea manifestă în mod special o scădere a zonelor verzi. La polul opus, infrastructura verde s-a menținut stabilă în orașele sud-estice precum Alexandria și Călărași, posibil ca efect a urbanizării mai lente.

Impactul potențial agregat al schimbărilor climatice

ESPON © ESPON, 2020
Nivel regional: NUTS 3 (2016)
UMS RIATE cu limite administrative
Confunded by the European Regional Development Fund

Impactul potențial agregat al schimbărilor climatice

Sursa: ESPON Database, ESPON Climate Update, plan – risk consult, 2014
Originea datelor: EEA 2013, (CORINE 2006), 2014 (NATURA 2000), E-PTRT 2012, OSM2014, GISCO 2006, Eurostat 2006, 2011, 2013, 2014, JRC 2005, 2012 (ENSEMBLES), 2013a (Eurosoils), 2013b (LISFLOOD), 2013c, 2014, USGS 2011, DIVA 2004, ATSR 2014, Statistics Iceland 2011, Bundesamt für Statistik 2011, 2014, Amt für Statistik Liechtenstein 2014, 2011, HESTA, 2014.

Indicatorul agregat impactul potențial al schimbărilor climatice asupra elementelor de mediu, activităților economice, infrastructurii fizice, coeziunii sociale și siturilor culturale. Pentru informații suplimentare consultați raportul final ESPON CLIMATE

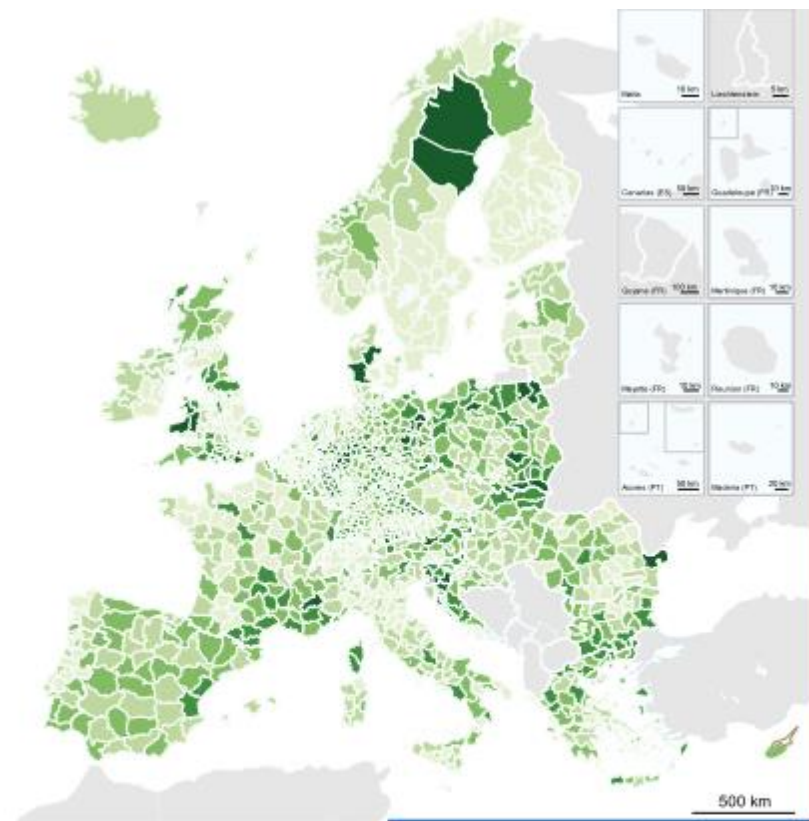
Notă: În regiunile cu date deficitare lipsesc informațiile legate de susceptibilitatea și expunerea mediului la schimbări climatice. Pentru detalii consultați ESPON Climate Update Annex

Impact crescut în zonele costiere și scăzut în rest

Activitățile antropogene afectează două treimi a suprafeței terestre globale, care joacă un rol important în sistemul climatic. Se estimează că aceste activități au provocat încălzirea globală cu 1°C față de nivelurile pre-industriale, o tendință care cel mai probabil se va accelera în decadele următoare dacă rata actuală se menține. Astfel, se preconizează că schimbările climatice vor afecta mare parte din continent în oarecare măsură, zonele costiere fiind afectate în mod special. Factorii cheie pentru limitarea riscului încălzirii globale sunt dezvoltarea durabilă și reducerea sărăciei, ambii necesitând schimbări de comportament, investiții în adaptare și mitigare, politici publice și inovare tehnologică.

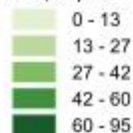
Este estimat că în România schimbările climatice vor avea un impact negativ ușor, exceptând zonele costiere, Delta Dunării și unele maluri ale râurilor, unde impactul va fi mediu spre mare. Acest proces va afecta în special comunitățile locale care se bazează pe agricultură și pescuit. Deși în România în general nu există situații critice legate de schimbările climatice, trebuie subliniată o oarecare vulnerabilitate în contextul degradării terenurilor, tulburare a curenților de aer și modificări în ciclul fenomenelor meteorologice, precum frecvența secetelor, a ploilor torențiale și a iernilor blânde.

Arii protejate (2017)

ESPON   © ESPON, 2020
 Nivel regional: NUTS 3 (2016)
 UMS RIATE cu limite administrative

Proportia ariilor protejate (% din suprafata NUTS 3)

200 km

500 km

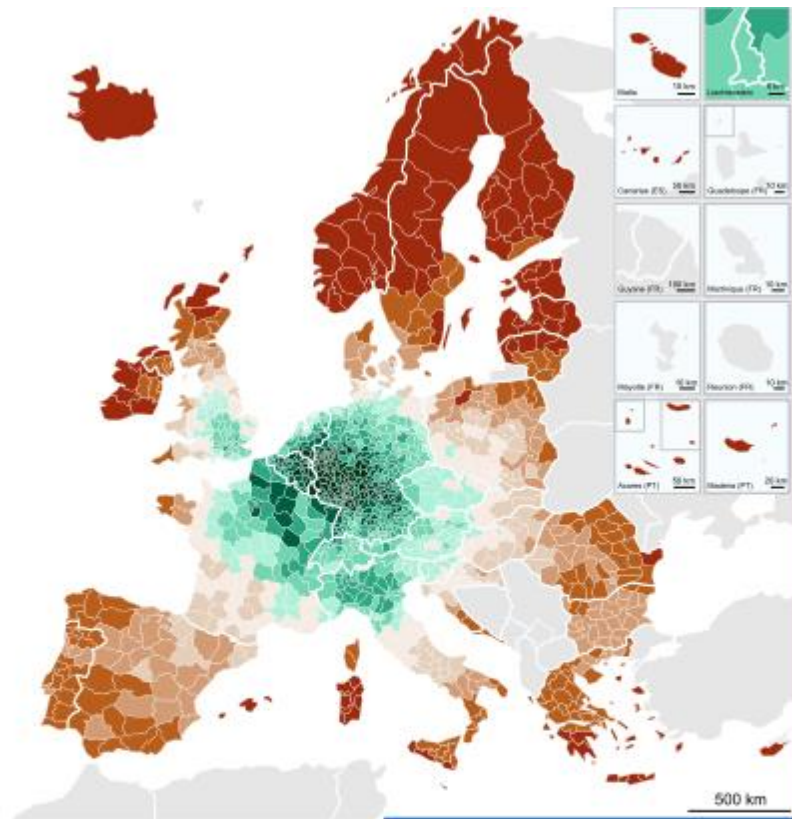
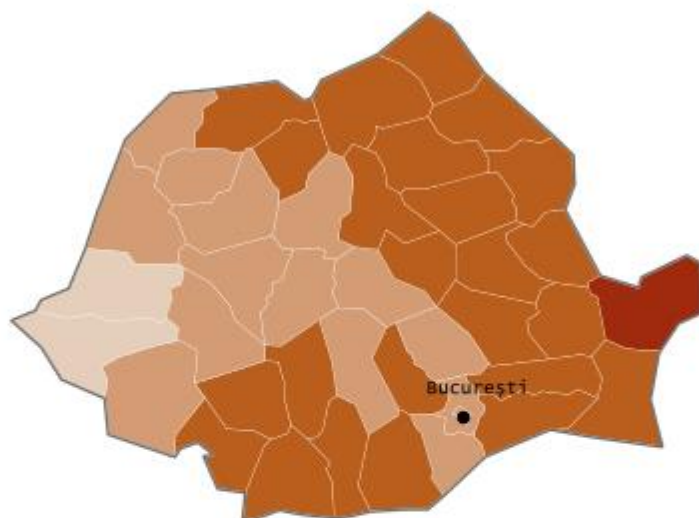
Sursa: ESPON project LinkPAs, Eurac Research 2017
 Originea datelor: Calculate în baza siturilor Natura 2000 (EEA 2017),
 zone declarate la nivel național (EEA 2017) și regiuni NUTS 3 (Eurostat/ GISCO 2013)

Procent mai mare de zone protejate în vest, exceptând Delta Dunării

Scopul declarării de zone protejate este de a permite implementarea obiectivelor de management legate de conservarea biodiversității. Zonele protejate sunt gestionate din ce în ce mai mult ca rețele, și nu ca insule, și integrate cu obiective sociale și economice precum asigurarea de servicii ecosistemice pentru comunități și bunăstarea populației. Dat fiind obiectivul de coerență între conservarea biodiversității și aspectele socio-economice, tot mai multe rețele de zone protejate sunt aduse sub umbrela dezvoltării durabile.

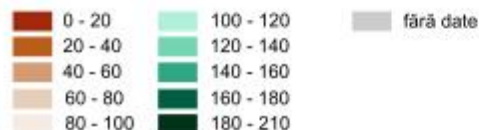
În România, suprafața zonelor protejate per județ variază, Tulcea și Mehedinți fiind peste media națională și europeană datorită prezenței Deltei Dunării (cazul Tulcei) și a reliefului foarte specific de tip carst și a unui segment lung al Dunării (Mehedinți). În rest, județele sudice și estice prezintă valori mult sub medie, situație justificată parțial de utilizarea predominant agricolă a terenurilor și peisajelor, și de flora și fauna relativ comune din aceste regiuni. Pe de altă parte, județe centrale și vestice, care prezintă peisaje montane sau deluroase și cuprind păduri de foioase sau conifere ce găzduiesc numeroase specii de plante și animale, au suprafețe mai extinse de zone protejate.

Potențialul accesibilității rutiere (2030)

ESPON   © ESPON, 2020
Nivel regional: NUTS 3 (2016)
UMS RIATE cu limite administrative
Confunded by the European Regional Development Fund

Potențialul accesibilității rutiere în 2030

Sursa: Spiekermann and Wegener
Urban and Regional research (S&W),
ACC SCEN, 2017
Originea datelor: S&W Accessibility Model, 2016
RRG GIS Database, 2014

Tipar nucleu-periferie

La nivel european, potențialul de accesibilitate rutieră indică un tipar nucleu-periferie concentric în care zonele dens populate din Europa Centrală, inclusiv Belgia, sudul Olandei, estul Franței și vestului Germaniei, înregistrează valori duble mediei europene. Următoarea coroană, ce cuprinde Elveția, vestul Austriei, sud-estul Angliei și nordul Italiei, prezintă potențial de accesibilitate rutieră mult peste media europeană. Tot peste medie sunt centrul Franței, Germania și vestul Cehiei, Slovenia și Austria. Accesibilitatea pe șosea scade către limitele exterioare ale continentului, în special către Scandinavia, estul Turciei și vestul Balcanilor.

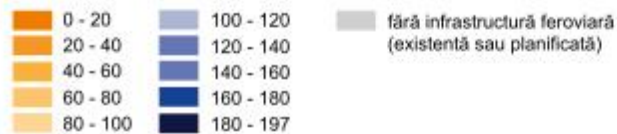
România ocupă o poziție periferică în cadrul rețelei europene de drumuri, cu valori sub medie. Potențialul de accesibilitate rutieră este mai mare în vestul României, județele Arad și Timiș înregistrând valori în jurul mediei europene, acestea fiind și principalele legături ale țării cu Europa Centrală. Densitatea și calitatea infrastructurii rutiere scade către Moldova și Dobrogea și părți din sudul și sud-vestul rural. Potențialul de accesibilitate rutieră este afectat de infrastructura învechită și întârzierea investițiilor într-o rețea rutieră de mare viteză. Valorile cele mai scăzute ale potențialului de accesibilitate rutieră se regăsesc în județul Tulcea, unde transportul se face în principal pe apă din cauza lacurilor și canalelor Deltei Dunării, care acoperă o mare parte din teritoriu.

Potențialul accesibilității feroviare (2030)

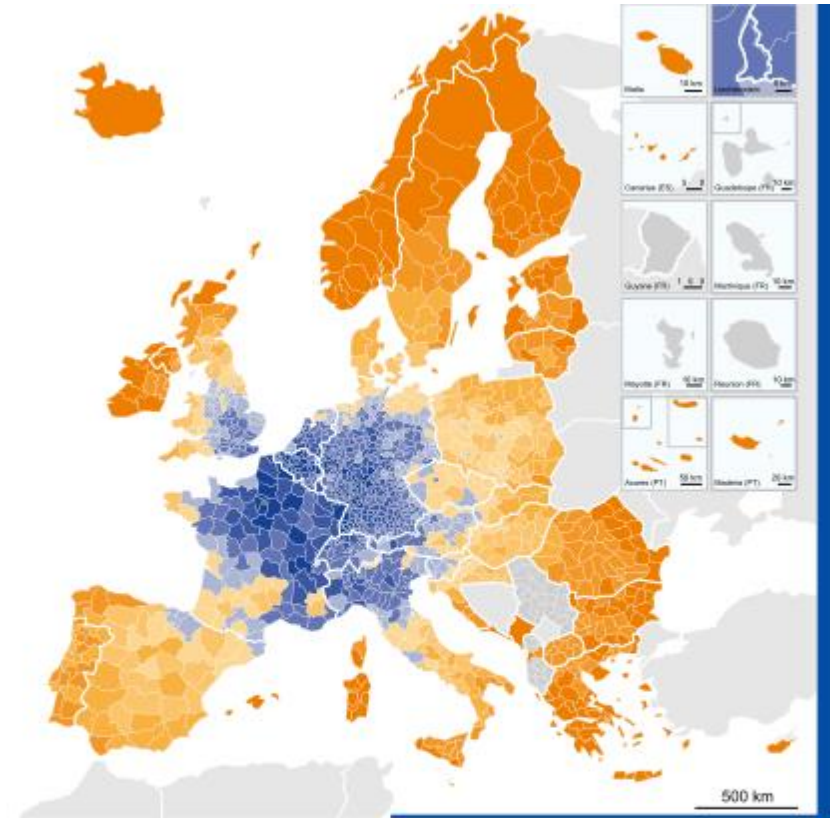

ESPON © ESPON, 2020
Nivel regional: NUTS 3 (2016)
UMS RIATE cu limite administrative
Confunded by the European Regional Development Fund

Potențialul accesibilității feroviare în 2030

200 km

Sursa: Spiekermann and Wegener Urban and Regional research (S&W), ACC SCEN, 2017
Originea datelor: S&W Accessibility Model, 2016 RRG GIS Database, 2014

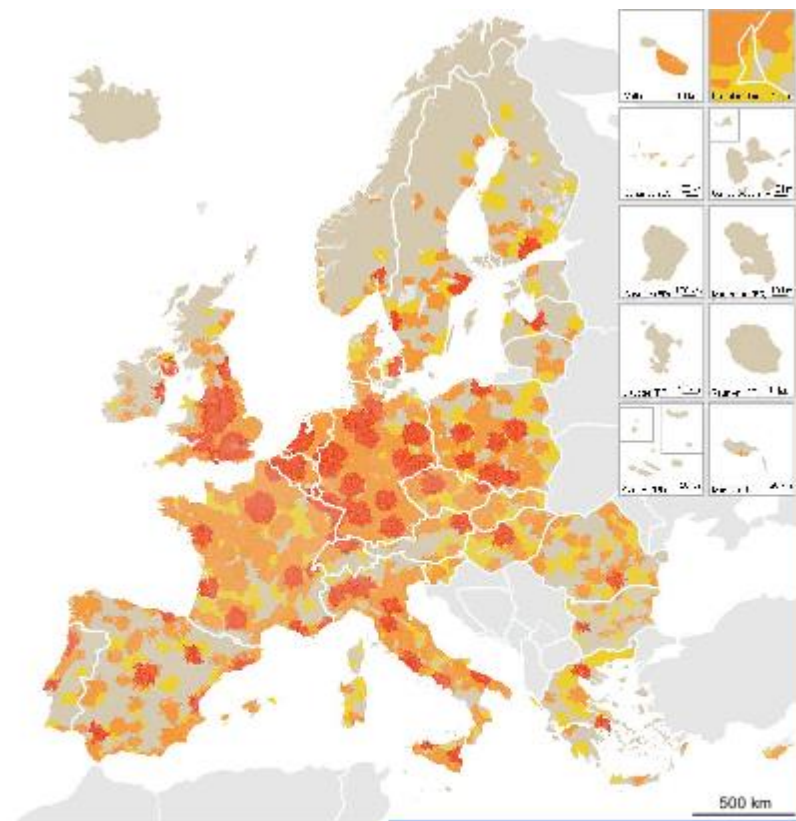
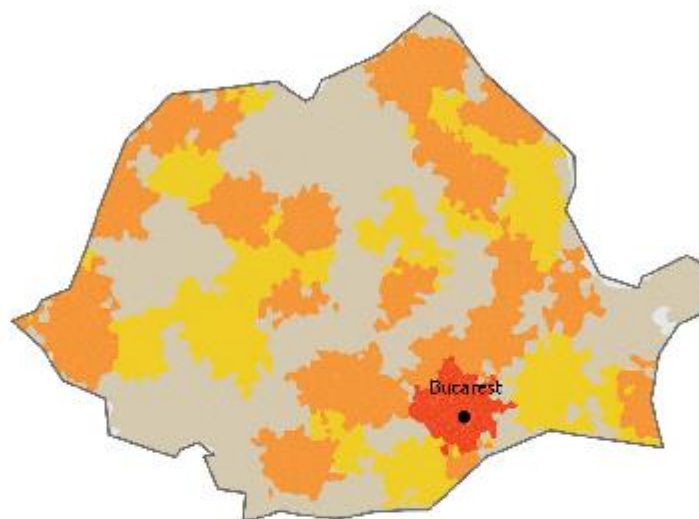
Potențialul accesibilității este prezentat și pentru regiunile care momentan nu au căi ferate, dar au planuri pentru a le dezvolta.
Calculul potențialului accesibilității se bazează pe un calendar propus și realist pentru dezvoltarea TEN-T.

Tipar nucleu-periferie similar, dar accesibilitate crescută

Potențialul de accesibilitate feroviară urmează același tipar nucleu-periferie și creează o imagine asemănătoare scenariului rutier, doar că valori medii ale accesibilității se extind mai departe de nucleu. În zonele centrale, accesibilitatea maximă se concentrează în lungul rețelelor feroviare de mare viteză, dar în general rețeaua feroviară oferă accesibilitate crescută și în zonele cu accesibilitate rutieră medie. Belgia, Olanda, Luxemburg, Elveția, Anglia, Franța, Germania și nordul Italiei înregistrează valori ale potențialului de accesibilitate feroviară peste media europeană. La polul opus se situează Scandinavia, Țările Baltice, regiunile estice ale României și Bulgaria, vestul Balcanilor, Grecia și Turcia.

În România, potențialul de accesibilitate feroviară prezintă aceeași scădere de la vest la est care caracterizează și infrastructura rutieră, dar valorile sunt mult mai scăzute. În mod similar accesibilității rutiere, cele mai bine conectate județe sunt cele din vest, în special Timiș, Arad și Bihor, cu valori peste medie. Cea mai mare parte a nordului, centrului și sudului României are potențial de accesibilitate feroviară scăzut, iar valorile Moldovei și Dobrogei sunt chiar mai scăzute. O lipsă continuă de mentenanță și investiții în rețeaua și serviciile feroviare după căderea comunismului sunt principalele motive ale performanței scăzute și poziției periferice a țării.

Accesul la orașe în Europa

ESPON   © ESPON, 2020
Nivel regional: Unități administrative locale (UAL)
GISCO și UNIGE pentru limite administrative

Municipalități situate la 45 minute de zone urbane morfologice (ZUM)

Populația zonei urbane funcționale aferente (ZUF)

> 750.000 loc.

> 100.000 loc.

> 50.000 loc.

date indisponibile

200 km

500 km

Sursa: ESPON BRIDGES, 2019
Originea datelor: ESPON GEOSPECS, 2019

Distribuție bună a orașelor, dar dezvoltare dezechilibrată

Direcțiile contemporane în dezvoltare urbană, economie și tehnologie au schimbat felul în care orașele interacționează la nivel local, regional și uneori național, și au estompat limitele dintre urban și rural. Abordarea problemelor strict la nivel de oraș este tot mai dificilă, întrucât metropolele moderne influențează zone extinse mult peste limitele lor administrative, în timp ce orașele mici și mijlocii trebuie să coopereze pentru a rămâne competitive, iar legiferatorii au nevoie de metode comparative eficiente. ZUM și ZUF au apărut ca noi modalități de a analiza aceste sisteme urbane complexe.

România prezintă o rețea urbană cu o bună distribuție geografică, principalul impediment fiind dezvoltarea dezechilibrată a acestora și hipertrofierea unor centre urbane istorice precum Cluj-Napoca, Timișoara sau Iași, precum și a Bucureștiului. În plus, ca urmare a celor peste 40 de ani de planificare centralizată comunistă în care reședințele de județ au fost favorizate în mod special, acestea s-au dezvoltat în mod disproporționat în raport cu celelalte orașe. Acest aspect se reflectă și în dimensiunea ZUM/ZUF și a accesibilității populației la ele: București este cele mai mare, urmat de centrele tradiționale precum Craiova (sud-vest), Constanța (port la Marea Neagră), Brașov (Carpați), Oradea (nord-vest) și Ploiești (la nord de București), urmate de reședințe de județ mai mic.

Europa justă

Dinamica populației (2014-2030)

Periferii interne în raport cu accesul scăzut la servicii de interes general

Tipologia declinului demografic structural (2001-2016)

Tendențe demografice viitoare în regiunile rurale în declin (2017-2032)

Zone slab populate și zone cu risc de a deveni slab populate

Dinamica populației în zonele urbane funcționale (2000-2017)

Periferalitatea internă după factorul principal

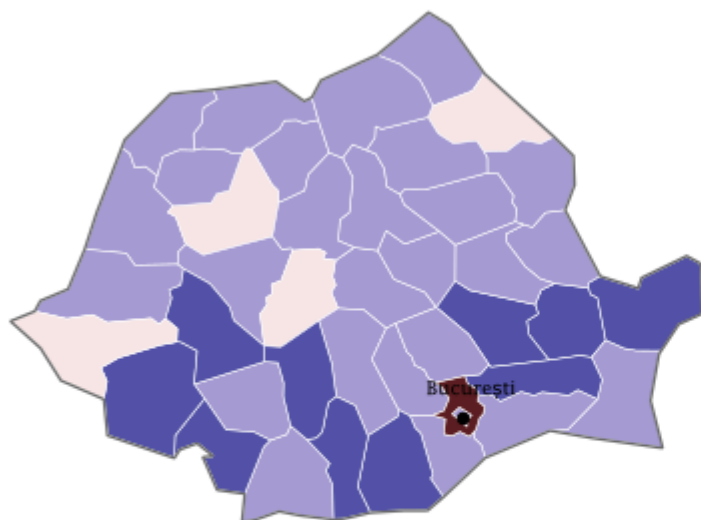
Studii superioare în orașele nucleu (2011)

Migrația externă și studiile superioare (2014)

Tinerii NEET (not in education, employment or training) (2016)

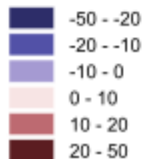
Rata riscului de sărăcie (2015)

Dinamica populației 2014-2020

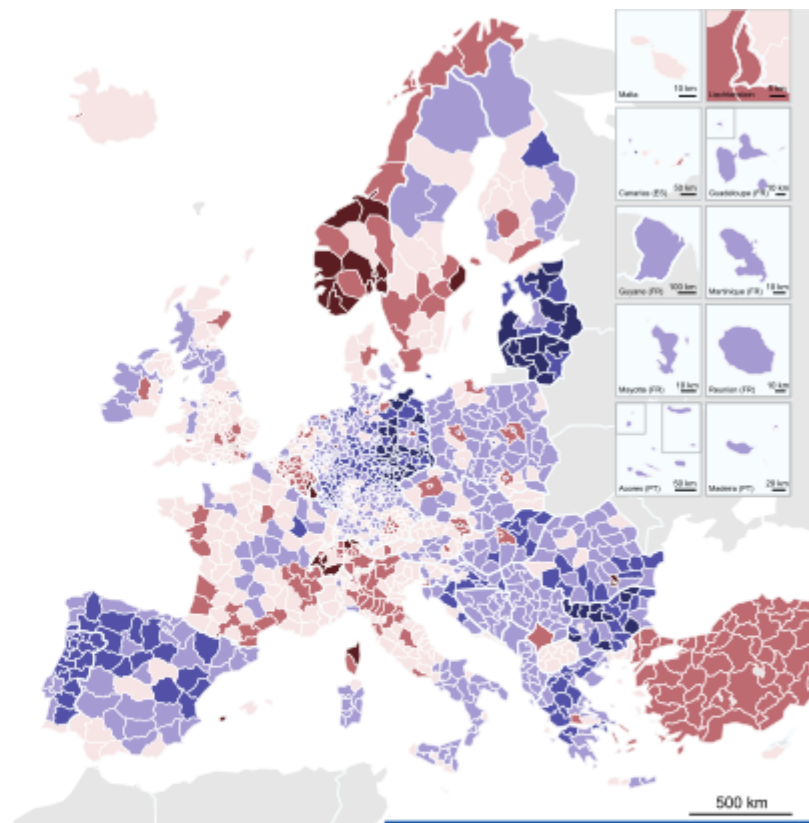

ESPON   © ESPON, 2020
Nivel regional NUTS3
UMS RIATE: limite administrative
Confounded by the European Regional Development Fund

Dinamica relativă a populației (%)

200 km

Sursa: Spiekermann and Wegener: Urban Regional Research (S&W), Territorial Futures, 2017
Originea datelor Eurostat (demo_r_gind3; proj_13rpm3), 2014 & 2030

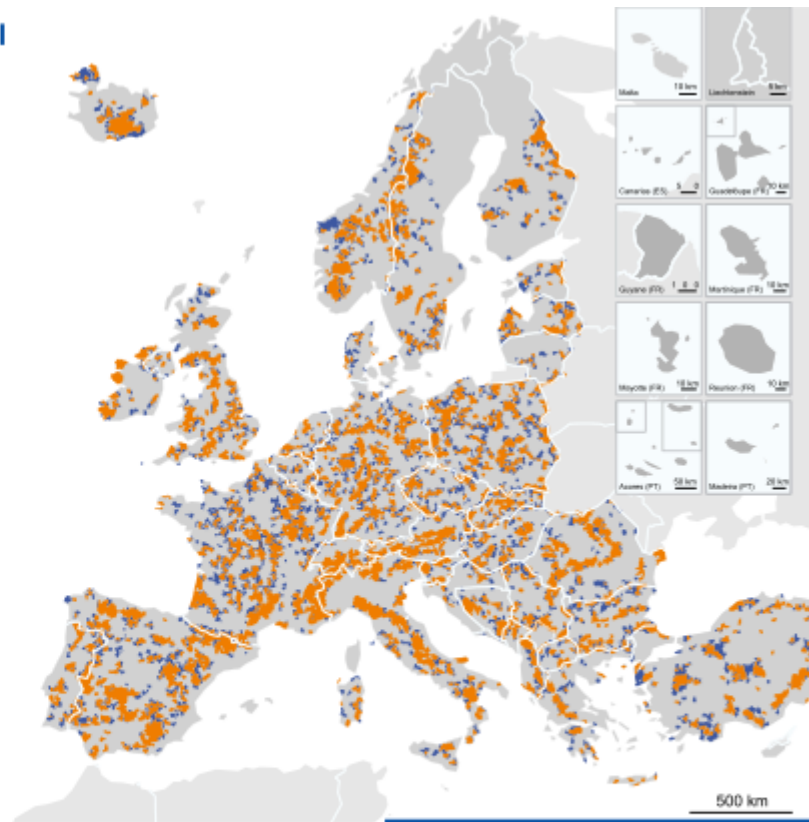
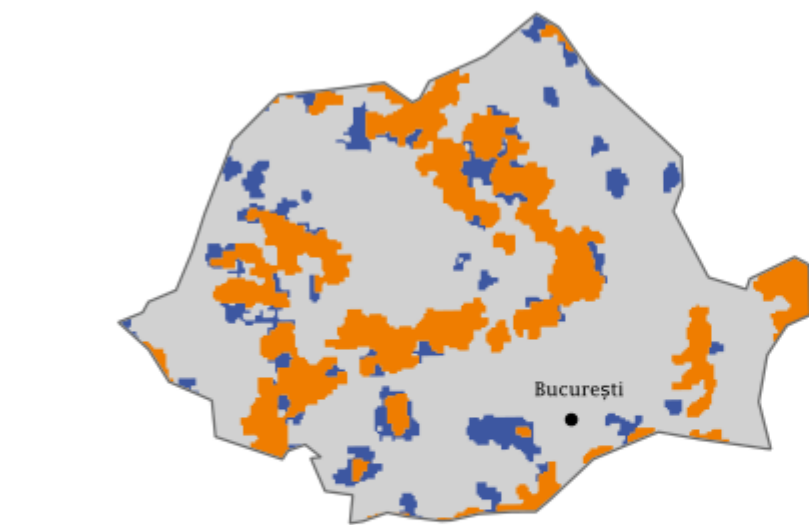
500 km

Sunt necesare măsuri urgente pentru atenuarea declinului demografic

În funcție de modelul aplicat, evoluția demografică a Europei diferă, dar în general se preconizează o creștere a populației. Între 2014 și 2030 se așteaptă o creștere semnificativă a populației în Europa occidentală și nordică precum și în principalele orașe ale statelor est-europene, în timp ce în restul țărilor estice și în Germania va continua declinul. Sunt preconizate creșteri ale disparităților rural-urban. Cea mai mare pierdere de populație este așteptată în regiunile rurale din estul Germaniei, statele baltice, nord-vestul Spaniei, sudul Italiei, Ungaria, sudul României și nordul Bulgariei. Cea mai mare creștere demografică și a populației tinere și în vârstă de muncă s-ar putea înregistra în zonele metropolitane din țările nordice, nord-vestice, Europa centrală și în zona Alpilor.

Proiecțiile demografice elaborate de Institutul Național de Statistică estimează că România va ajunge la o populație rezidentă de 17,9 milioane până în 2030 și de 13,8 milioane până în 2060, evidențiind un declin accentuat. Din punct de vedere teritorial, conform scenariului moderat, populația rezidentă a celor mai multe județe va scădea până în 2030, cu excepția județului Ilfov, ca parte a zonei metropolitane București, care va înregistra o creștere de aproximativ 160 mii de persoane (36,4%) până în 2030. Alte județe care vor înregistra creșteri mai mici sunt cele cu nivel ridicat de dezvoltare economică Timiș, Cluj, Sibiu și Iași. Un declin semnificativ al populației este de așteptat în special în județele sudice sau foste industriale care se numără acum printre cele mai sărace.

Periferii interne în raport cu accesul scăzut la servicii de interes general

ESPON   © ESPON, 2020
 Nivel regional: celule grid (2,5 x 2,5 km)
 UMS RIATE Limite administrative
 Co-finanțat de European Regional Development Fund

200 km

500 km

Periferii interne în raport cu accesul la SIG

- Periferii interne în raport cu accesul la SIG
- Arii în situație de risc în raport cu accesul la SIG
- Nu este periferie internă
- lipsă date (regiuni ultraperiferice)

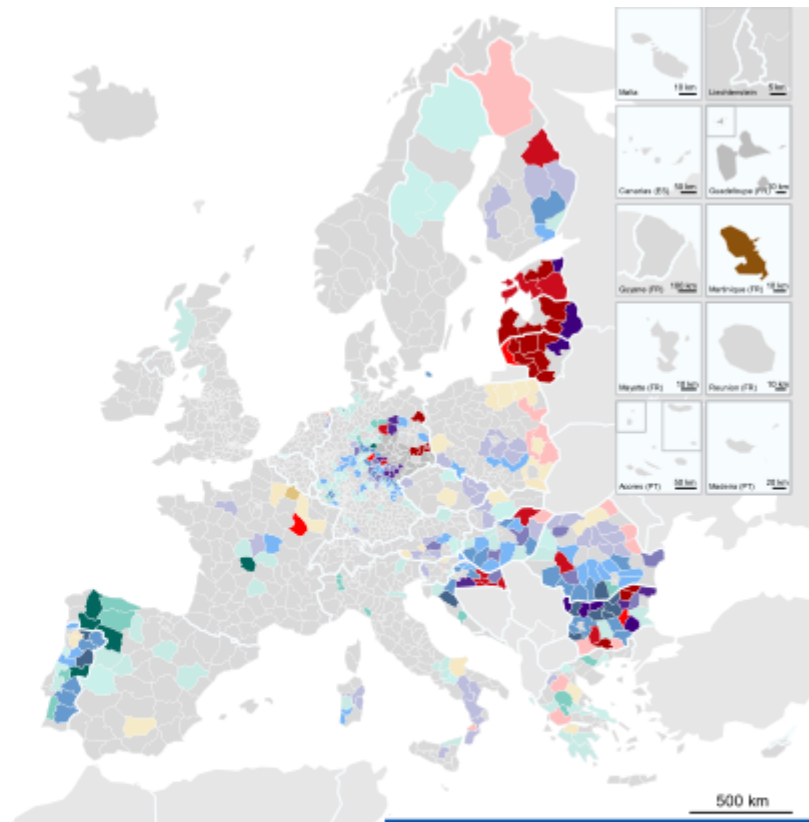
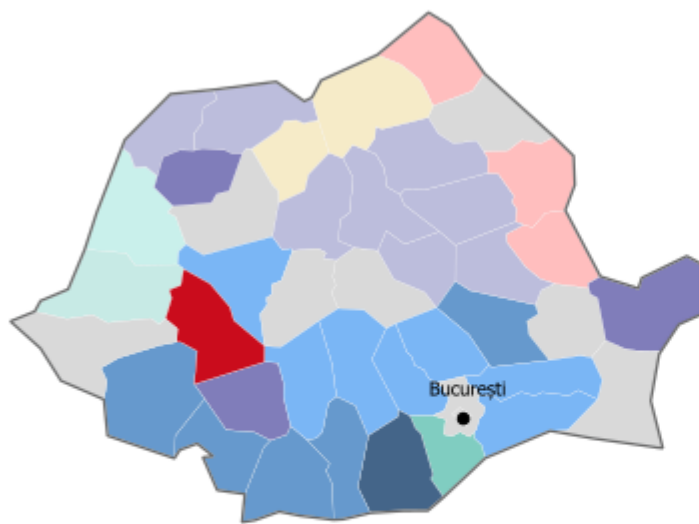
Sursa: ESPON PROFECY 2017
 Originea datelor: TCP International 2017
 TCP International Accessibility model 2017

Infrastructură rurală slab dezvoltată și acces limitat la servicii sociale

Furnizarea adecvată și accesul la principalele servicii de interes general nu relevă doar conectarea teritoriilor, ci și accesibilitatea facilă la multe categorii de servicii, o calitate a vieții mai bună, oportunități sporite pentru locuitori, contribuind la menținerea populației și a locurilor de muncă în zonă. Periferiile interne și zonele în risc de a deveni periferii interne reflectă disparitățile în accesul la SIG, care pot fi observate în toate statele ESPON exceptând Cipru și Malta. Disparitățile sunt frecvent întâlnite la nivelul zonelor montane, insulelor și teritoriilor periferice.

În România, zonele montane și Delta Dunării au fost identificate ca periferii interne în privința accesului la SIG, accesul la utilități fiind dificil pentru locuitori. De exemplu, în județul Alba există încă 495 gospodării fără electricitate localizate în 28 sate, unele dintre acestea fiind slab populate. Apa potabilă, o problemă serioasă în satele din Delta, și canalizarea sunt obiective prioritare alături de infrastructura de transport care ar permite locuitorilor să se deplaseze într-un timp rezonabil către o localitate unde ar avea acces la asistență socială, de exemplu.

Tipologia declinului demografic structural (2001-2016)

ESPON   © ESPON, 2020
 Nivel regional: NUTS3 (2013)
 UMS RIATE limite administrative

Declinul demografic structural
 la nivelul regiunilor în declin
 2001-2016

Alte regiuni
 Lipsă date

200 km

500 km

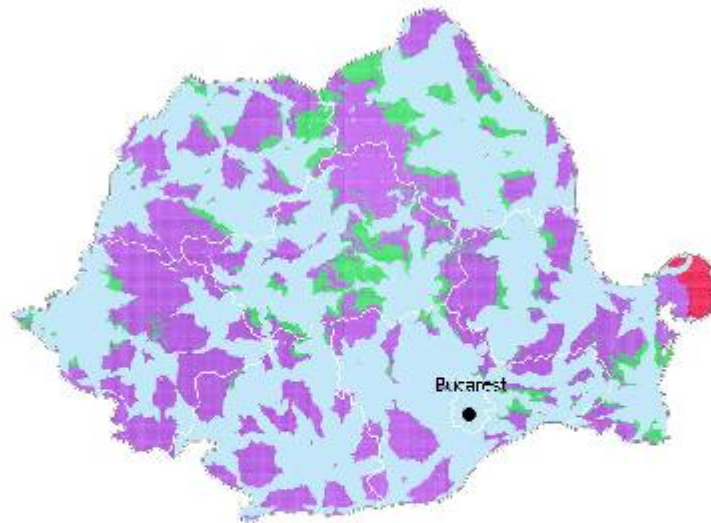
Sursa: ESPON ESCAPE, 2020
 Originea datelor: Eurostat, Nordregio, 2020

O traiectorie dublă de creștere și declin

Declinul demografic simplu arată că o regiune pierde o parte semnificativă din populație (prin migrație și descreștere naturală), putând fi măsurată prin indicatori demografici, dar relevă doar un aspect al problemei. Zonele afectate și de mișcare naturală negativă și de emigrație intensă (<-12% pentru fiecare dintre cei 2 indicatori) sunt localizate în 5 țări europene: Bulgaria, Germania, Letonia, Lituania și România.

Cel puțin nouă dintre județele rurale și intermediare au înregistrat declin demografic generat de mișcarea naturală și migrația netă negativă. Acestea sunt județe cu profil predominant agricol din sudul României sau alte județe care și-au pierdut puterea economică prin declinul industriei miniere sau grea). Majoritatea fluxurilor de migrație în România sunt pe distanțe mari. Circa 51% din migranți s-au mutat în alt județ față de cel în care s-au născut sau au trăit și 49% s-au mutat într-o localitate din același județ. Aceasta arată că migrația pe termen lung este mai intensă în zonele în care navetismul este limitat, explicând astfel colapsul demografic al multor localități rurale din România.

Zone slab populate (SPA) și zone cu risc de a deveni slab populate

ESPON   © ESPON, 2020
Rezoluție: grid 1x1 km
UMS RIATE limite administrative

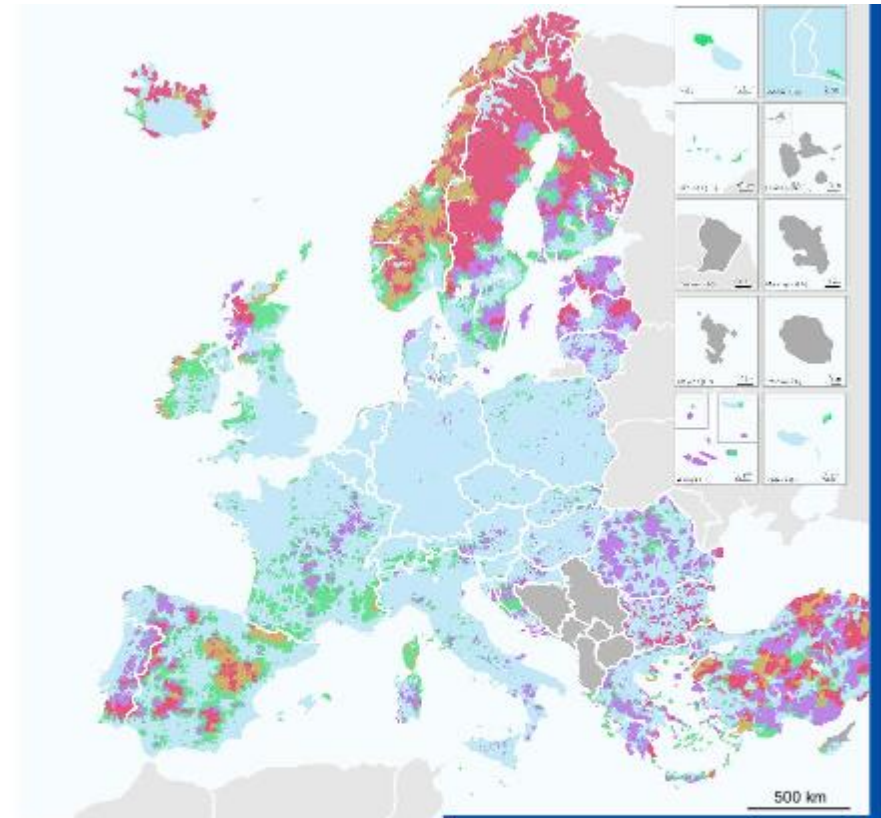
Zone slab populate (potențial demografic sub 100000 locuitori)

- SPA în declin
- SPA cu potențial demografic stabil sau în creștere

Alte zone cu potențial demografic scăzut: sub 125000 locuitori

- Zone cu risc de a deveni SPA
- Zone cu potențial demografic scăzut, dar stabil sau în creștere

lipsă date

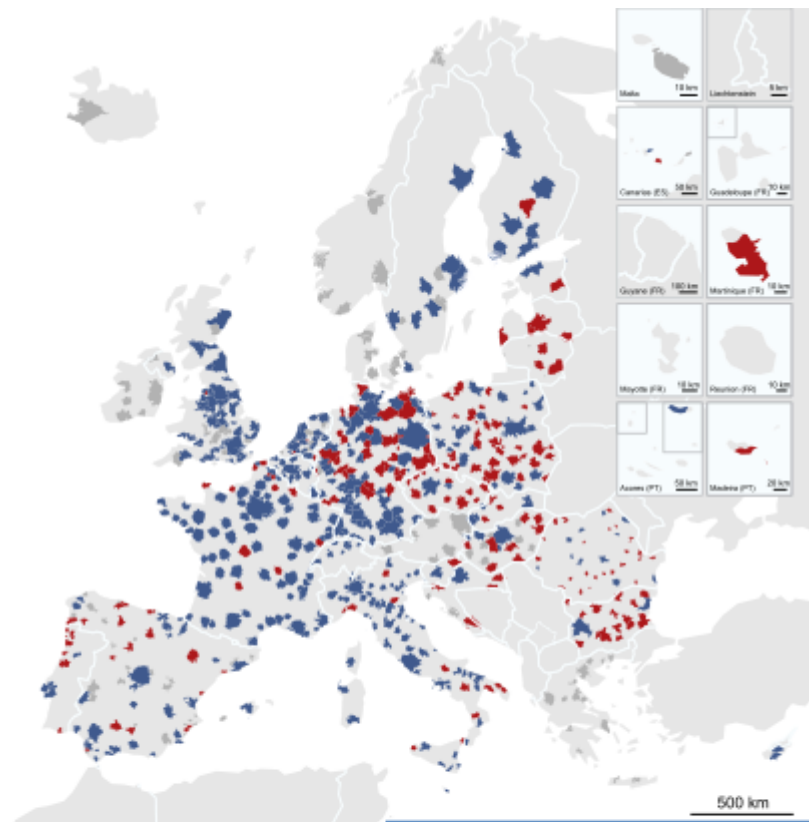
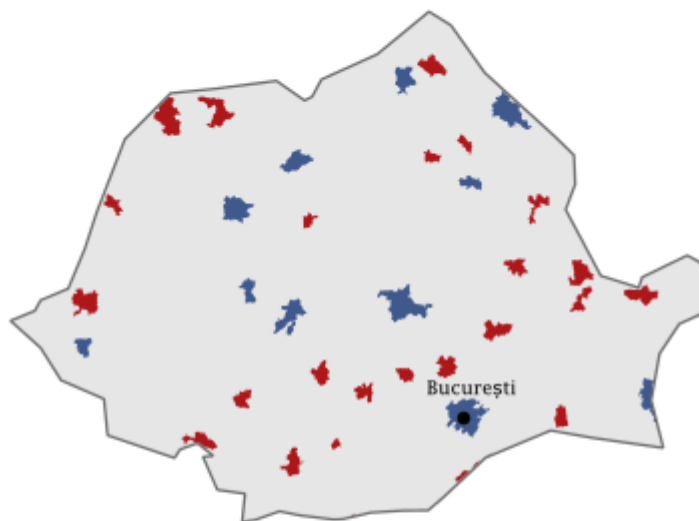
Sursa: ESPON BRIDGES, 2019
Originea datelor: TCP Internațional, 2019, ESPON GEOSPECS, 2012, RRG GIS Database, 2018

Specificități geografice și zone slab populate

Zonele slab populate delimitate pe baza potențialului demografic (numărul persoanelor care pot fi cuprinse într-o zonă de mobilitate sau navetism maximum general acceptată din orice punct în spațiu. Zonele slab populate acoperă 24,7% din spațiul ESPON și 3,7% din populația acestuia. Acestea sunt localizate cu precădere în țările nordice și baltice și în Spania, Turcia și Bulgaria. Zonele cu potențial demografic scăzut sau în declin accentuat sunt în situație de risc de a deveni zone slab populate. Astfel de zone au fost identificate în România, Bulgaria, Grecia și Portugalia, precum și în Franța. Evoluția lor demografică va fi monitorizată în următorii ani.

În România, densitatea medie a populației în mediul rural este de 61,6 locuitori/kmp. Zone slab populate și în declin demografic au fost identificate în special în Delta Dunării. Zonele în situație de risc sunt localizate în Dobrogea centrală, în teritorii întinse din Carpații Orientali și Occidentali și disparat în județul Brăila și în zonele sudice de graniță. Aceste zone sunt caracterizate prin accesibilitate redusă și îmbătrânire. Zonele cu potențial demografic scăzut dar stabil se află în județele nord-estice și în centrul Transilvaniei, în special în ariile montane. Dacă declinul demografic al acestor zone continua, acestea vor atinge rapid praguri sub care furnizarea de servicii și dezvoltarea economică și socială durabilă pot deveni problematice.

Dinamica populației în zonele urbane funcționale ZUF (2000-2017)

ESPON   © ESPON, 2020
 Nivel regional: ZUF (Audit Urban)
 UMS RIATE limite administrative, © EuroGeographics, © OAA (NU)
 Co-finanțat de către Fondul European de Dezvoltare Regională

200 km

500 km

Dinamica populației în zonele urbane funcționale (2000-2017)

- Populație în creștere
- Populație în declin
- Lipsă date sau date incomplete

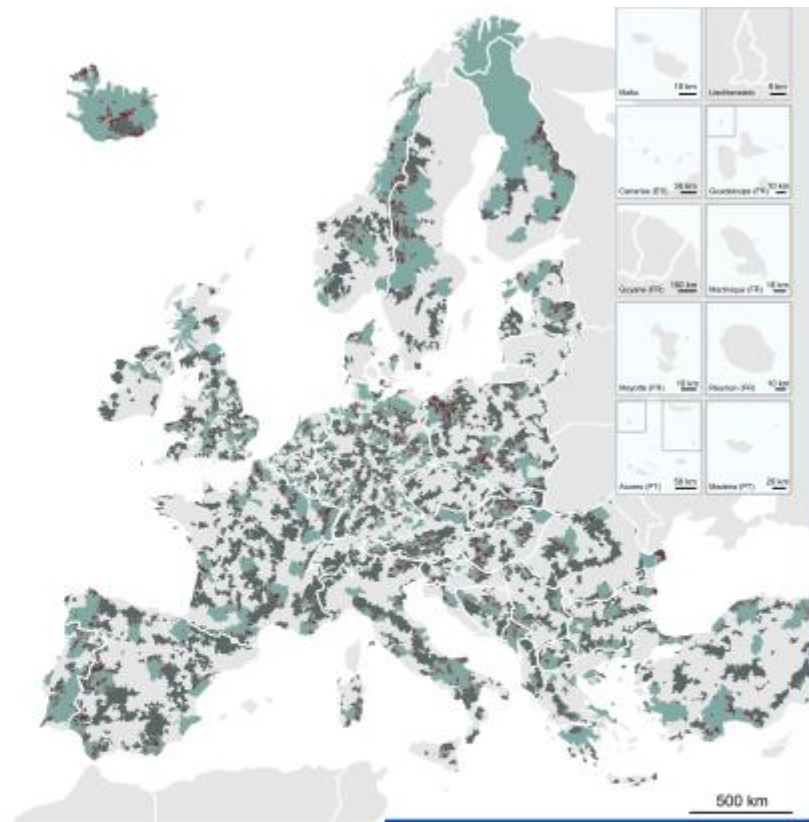
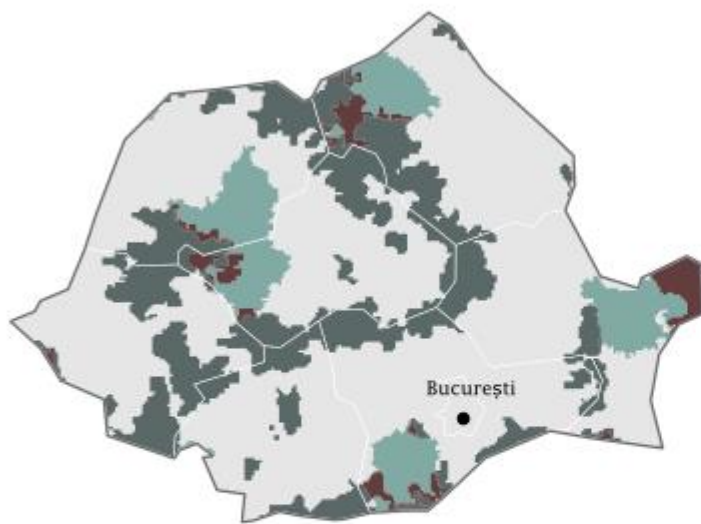
Sursa: ESPON EGTC, 2019
 Originea datelor: Eurostat Urban Audit, 2019

Orașe puternice ca o precondiție pentru o economie puternică

Zona urbană funcțională (ZUF) este o entitate geografică constând în unul sau mai multe centre urbane și zona lor de navetism. Termenul poate fi utilizat ca echivalent pentru zona metropolitană. Conform TERCET, ZUF este format dintr-un oraș (de peste 50000 locuitori) și zona sa de navetism a cărui piață a forței de muncă funcționează integrat cu cea a orașului. Unele ZUF se pot suprapune, delimitarea evoluând în timp. Harta reflectă cea mai recentă delimitare a ZUF de către Eurostat, bazată pe datele de navetism de la recensământul din 2011. Îmbătrânirea demografică și migrația tinerilor și a persoanelor cu pregătire superioară pot genera declin demografic pe termen lung în special în Europa centrală și de est.

Nu există o definiție oficială a zonelor urbane funcționale în legislația românească, dar zonele metropolitane sunt definite ca asocieri, pe bază de parteneriat voluntar, între marile centre urbane și localitățile urbane și rurale aflate în zona imediată, între care s-au dezvoltat relații economice și sociale. Cele mai mari 8 orașe ale României concentrează circa 225 din populația țării și generează în jur de 53% din PIB-ul național. Unele orașe au înregistrat declin demografic, dar populația din ZUF a crescut.

Periferalitatea internă după factorii socio-economici principali

ESPON © ESPON, 2020
 Nivel regional: grid (2,5 x 2,5 km)
 UMS RIATE limite administrative

Periferalitatea internă după factorii socio-economici principali

- potențial economic redus și situația socio-economică deficitară
- factor principal: absența accesului la centre și/sau servicii
- factor principal: accesibilitate redusă și potențial economic redus/situație socio-economică deficitară
- lipsă date

Sursa: ESPON PROFECY, 2017
 Originea datelor: TCP International Accessibility Model, 2017

Actualele periferii interne – viitoare zone slab populate?

În jur de 45% din spațiul ESPON cuprinde periferii interne (PI), dintre care două treimi sunt delimitate după un singur criteriu și o treime după două sau mai multe criterii. PI caracterizate prin lipsa accesului la centre sau servicii ca factor determinant reprezintă 45% din totalul PI (sau 20% din întregul spațiu ESPON). În cazul PI scandinave și islandeze, factorul determinant nu este lipsa accesului, ci baza lor economică și demografică deficitară. Cazuri similare sunt și în estul Germaniei, statele baltice, Turcia, sudul Italiei, teritoriile din Spania, Scoția și Europa de est. PI generate de accesul deficitar, economia slab dezvoltată și declinul demografic (9,4% din toate PI) sunt risipite pe suprafețe mici în Europa.

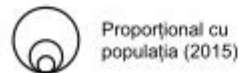
În România, PI se localizează în general în zone rurale cu terenuri agricole improprie pentru agricultură, cu precădere în zonele montane. Județul Tulcea a fost identificat ca PI în funcție de trei criterii: zone interstițiale cu potențial economic, acces relativ scăzut la servicii de interes general și performanța socio-economică scăzută. Aceste probleme sunt corelate cu geografia județului care afectează negativ indicatorii socio-economici. Conexiunile de transport intern și extern zonei sunt deficitare din cauza izolării Deltei de restul județului. Direcțiile principale în dezvoltarea județului Tulcea sunt legate de principalele puncte tari ale zonei – resursele locale naturale și culturale ale Deltei.

Studii superioare în orașele-nucleu (2011)

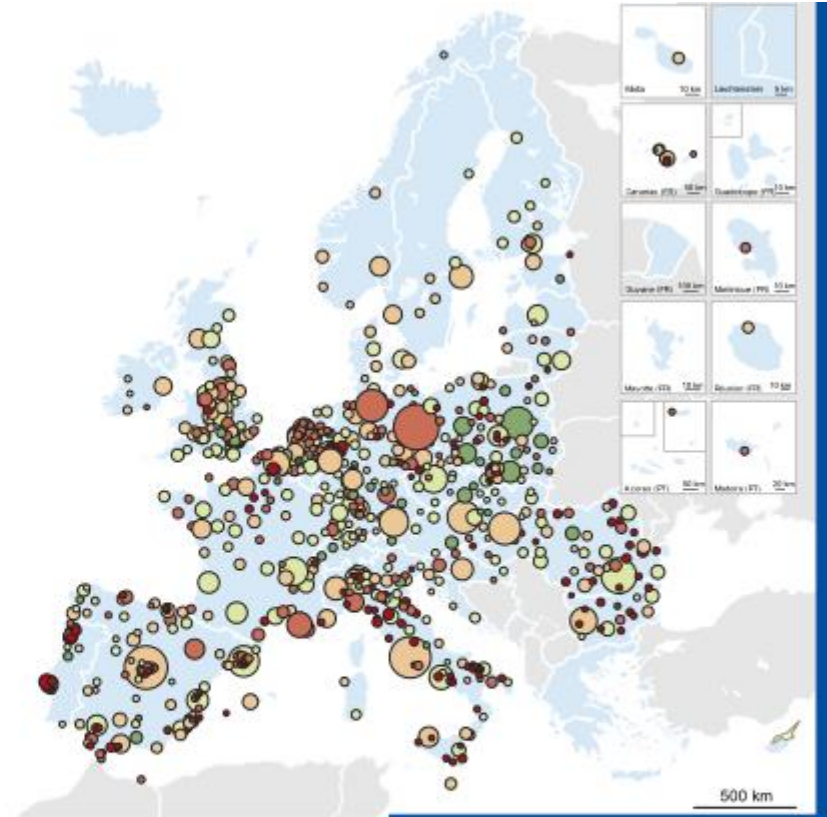

ESPON © ESPON, 2020
 Nivel regional: orașe nucleu
 GISCO și UNIGE pentru limite administrative

Număr studenți la 1000 de locuitori (orașe nucleu)

200 km

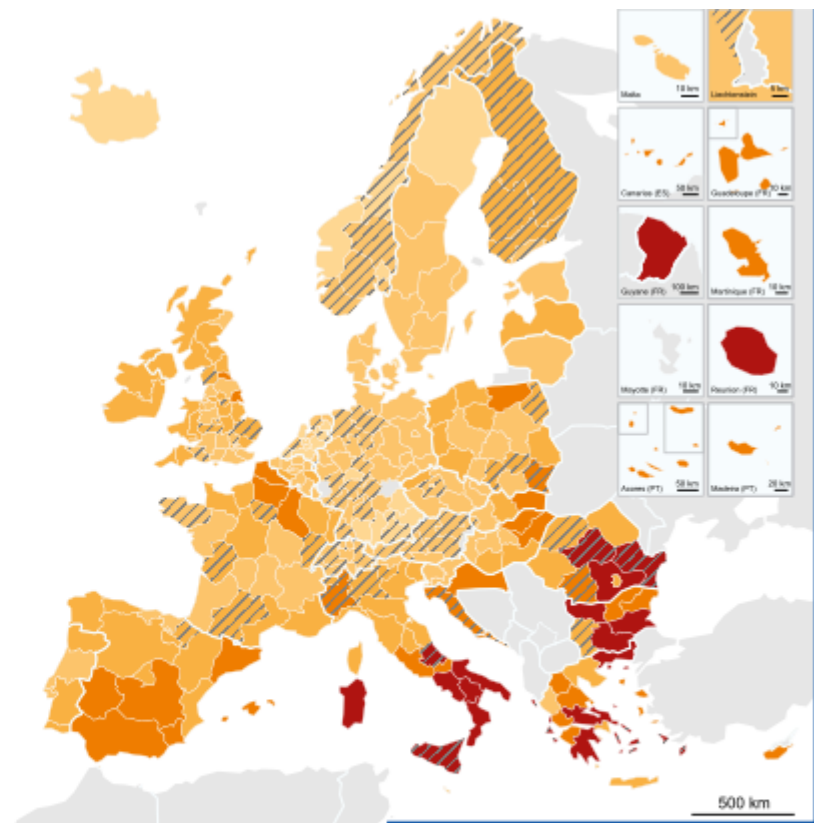
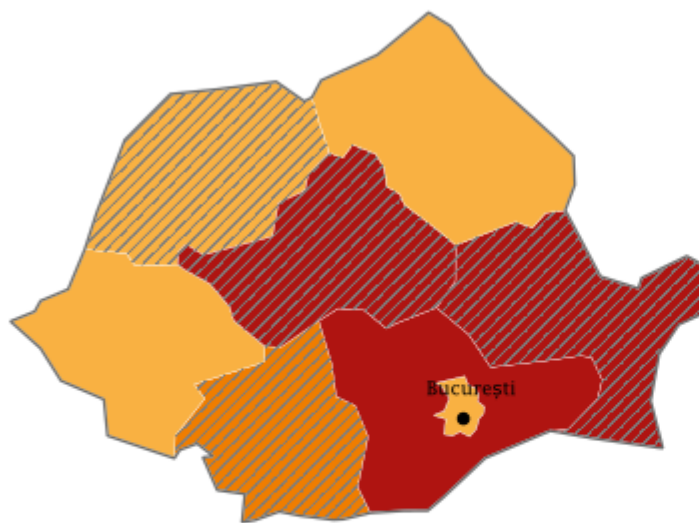
Sursa: Big Data and Housing, 2019
 Originea datelor: EUROSTAT, 2019

Universitățile ca motoare pentru economia urbană

Ponderea studenților modelează identitatea orașelor din perspectivă socială și culturală. Conform unei hărți dintr-o publicație recentă a CE, orașele mari tind să înregistreze ponderi mari ale studenților. În timp ce studenții reprezintă (în medie) 6% din populația orașelor, în cazul orașelor de 250000-500000 de locuitori, valoarea ponderii crește la 7,5%, iar în cazul orașelor cu populație între 500000 și 1 milion, crește la 8%. Valori mari ale ponderii studenților se înregistrează în marile orașe din România, Polonia, Grecia și statele scandinave, urmate de Republica Cehă, Slovacia, Austria, Belgia, Spania și Portugalia. În 38 orașe europene studenții reprezintă peste 20% din populația lor.

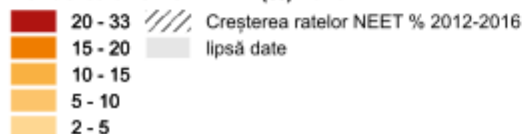
Cele mai mari centre universitare din punct de vedere al numărului de studenți sunt București, Cluj Napoca, Iași, urmate de Brașov, Timișoara, Constanța, Craiova, Sibiu și Arad. Ponderea studenților în populația școlară înregistrează cele mai ridicate valori în orașele cele mai mari, București și Cluj Napoca. Indicatorul corelează pozitiv cu populația înalt calificată și cu populația tânără. Orașele românești cu cele mai puternice centre universitare oferă cele mai mari salarii și sunt căutate de forța de muncă bine pregătită. Strategia în vigoare urmărește stimularea accesului și participarea la educația terțiară pentru grupuri dezavantajate: studenți cu dizabilități și studenți din familii cu venituri mici.

Tinerii NEET* (2016)

ESPON   © ESPON, 2020
 Nivel regional: NUTS 2 (2013)
 UMS RIATE limite administrative

Pondereea tinerilor NEET (%) 2016

* Tinerii de 15-24 ani care nu sunt angajați și nu urmează o formă de învățământ sau activități de formare profesională

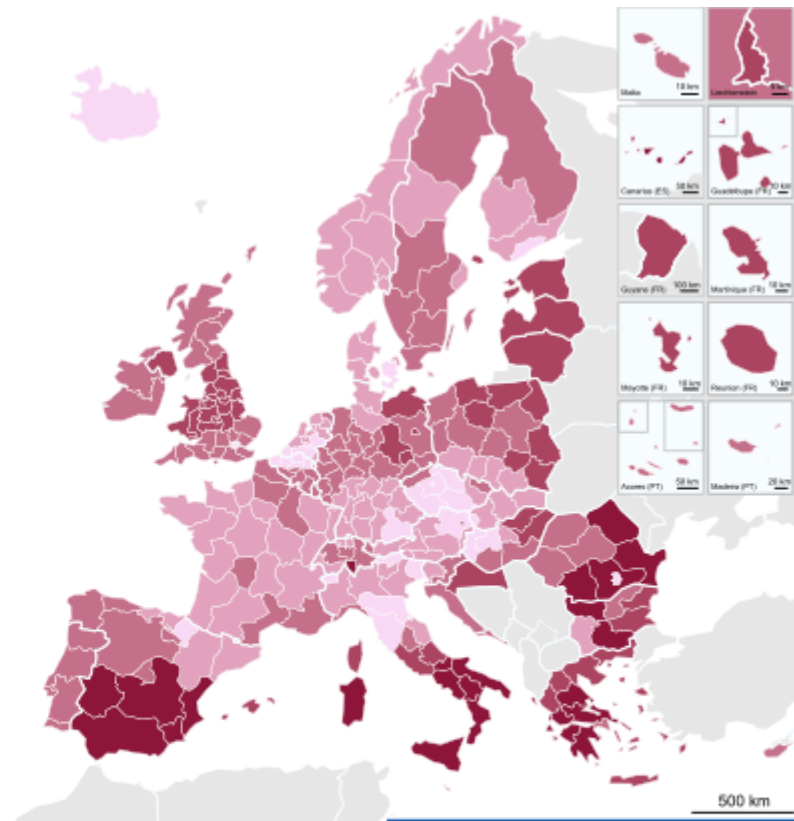
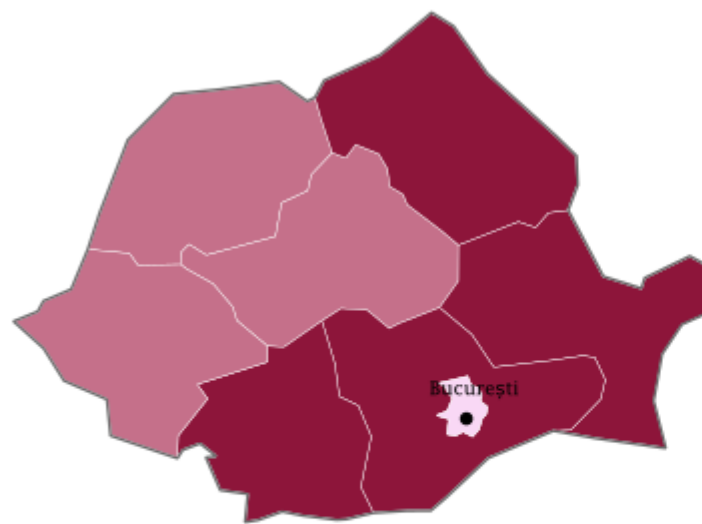
Sursa: ESPON YUTRENDS, 2019
 Originea datelor: Eurostat, 2019

Generația invizibilă a României – tinerii NEET

Tinerii NEET reprezintă o categorie care se confruntă cu provocări specifice în multe regiuni europene. O problemă a tinerilor NEET este că aceștia nu constituie un grup omogen, fiind uneori greu de identificat. Regiunile din sudul și estul Europei au înregistrat cele mai ridicate rate NEET în 2016, cu valori maxime în Bulgaria, Italia de sud și România. Între 2012-2016, ratele NEET au crescut în multe regiuni europene, inclusiv în cele cu valori mici (Germania și Norvegia), dar și în unele regiuni cu valori semnificative (Sicilia, România).

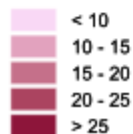
Pondereea NEET este printre cele mai ridicate din UE (14,5% din populația de 15-29 ani). Mai mult de o treime dintre aceștia erau lucrători descurajați și șomeri pe termen scurt și lung). În ciuda unor rezultate pozitive ale măsurilor implementate, circa 69% din NEET rămân inactivi. În plus, o parte semnificativă și în creștere dintre aceștia emigrează peste hotare. Pondereea NEET în populația tânără rurală este de circa 3 ori mai mare decât în mediul urban (18,1% față de 7%). România ocupă locul doi în privința diferențelor educaționale: rata NEET în rândul persoanelor care au absolvit studii medii este de 6 ori mai mare decât în rândul absolvenților de învățământ superior.

Rata riscului de sărăcie, 2015

ESPON   © ESPON, 2020
 Nivel regional: NUTS 2 (2013)
 UMS RIATE limite administrative

Rata riscului de sărăcie (%), 2015*

* persoane cu venituri disponibile echivalente sub pragul riscului de sărăcie care este stabilit la 60% din mediana venitului disponibil echivalent la nivel național

Sursa: Spatial Foresight, 2020
 Originea datelor: ESPON Database II, 2020 id: 329

Sărăcie extinsă în regiunile extracarpatice

Rata riscului de sărăcie (după transferurile sociale) se referă la ponderea populației cu venituri disponibile sub 60% din mediana veniturilor disponibile pe adult-echivalent la nivel național. Indicatorul nu măsoară sărăcia absolută, doar relevă poziția veniturilor scăzute în distribuția veniturilor la nivel național. Rate ridicate se înregistrează în sudul și estul Europei. Disparități regionale profunde pot fi observate în țări ca Spania și Italia, cu valori foarte ridicate ale ratei riscului sărăciei în sudul acestora. Toate regiunile din țările nordice prezintă valori sub media UE.

În 2015, peste o treime din populație se afla în risc de sărăcie și excluziune socială în 3 state UE: Bulgaria (41.3%), România (37.3%) și Grecia (35.7%). Se observă disparități regionale semnificative: cea mai mică pondere a populației în risc de sărăcie s-a înregistrat în regiunea București-Ilfov (doar 3%). Valori mai mici decât media națională s-au înregistrat și în regiunile NV (16%) și Centru (19%), în timp ce regiunile NE și SE prezintă valori maxime (34%, respectiv 30%). În zonele rurale, riscul de sărăcie e de circa 5 ori mai mare decât în orașe.

Europa productivă

PIB pe cap de locuitor în paritatea puterii de cumpărare (2008-2013)

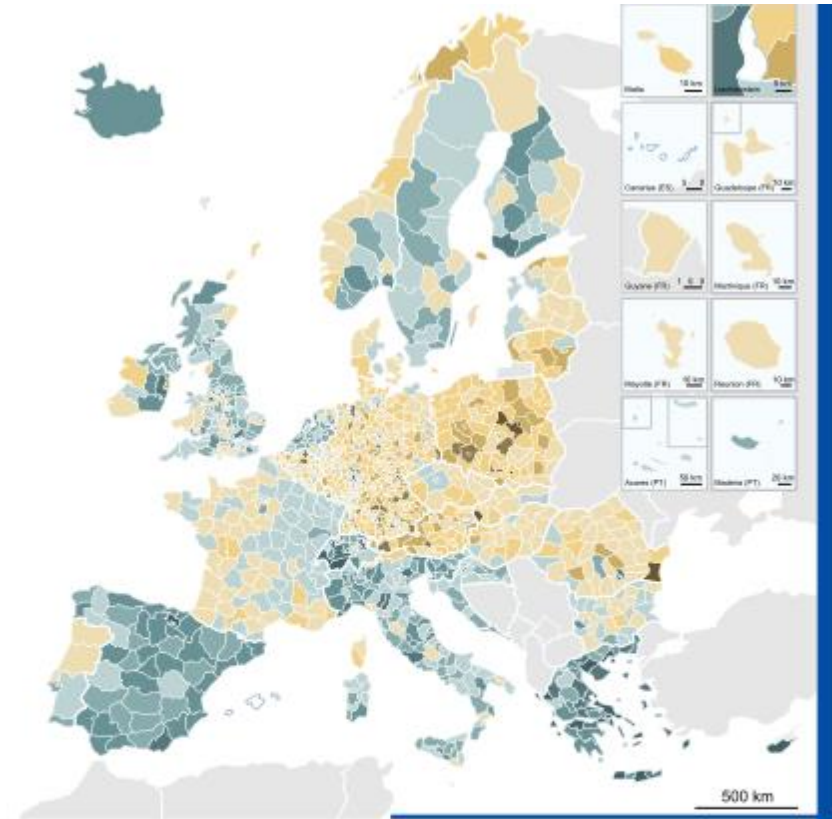
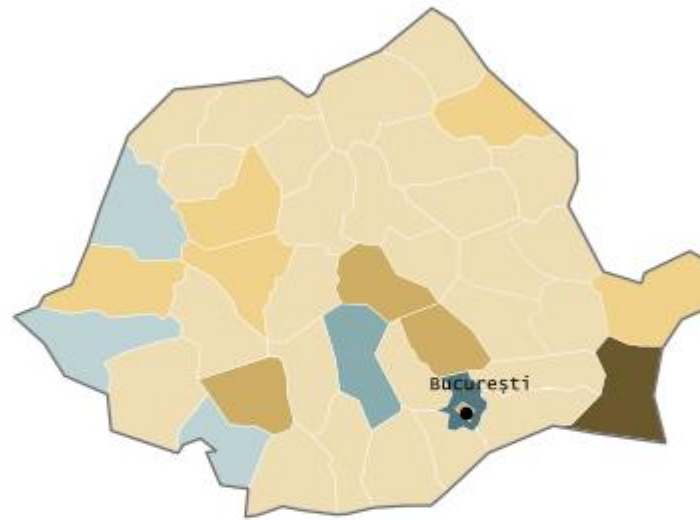
PIB pe cap de locuitor în paritatea puterii de cumpărare (2015-2030)

Tabloul de bord regional privind inovarea (2019)

Angajarea în întreprinderi mici și mijlocii (2014)

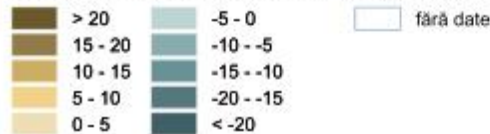
Fluxuri de investiții străine directe din surse extra-europene (2003-2015)

PIB pe cap de locuitor în paritatea de cumpărare (2008-2013)

ESPON   © ESPON, 2020
 Nivel regional: NUTS 3/2 (2013)
 UMS RIATE cu limite administrative

Diferența în puncte procentuale între 2008 și 2013 în raport cu media UE

200 km

500 km

Sursa: Spiekermann and Wegener Urban and Regional Research (S&W), Territorial Futures, 2017
 Originea datelor: Eurostat (online data code: nama_10c_3gdp), 2008 & 2013

Ușoară creștere a PIB, exceptând județul Constanța

Înainte de criza economică și financiară, disparitățile inter- și intraregionale erau în descreștere, însă după criza financiară, dezvoltarea economică a Europei a fost asimetrică. Un grup de țări a înregistrat o recuperare mai rapidă a propriilor regiuni decât restul Europei. Acesta include Belgia, Germania, Austria, Cehia, Ungaria, România, Polonia și Țările Baltice. De cealaltă parte, în Grecia, Italia, Spania, precum și Regatul Unit și Islanda, regiunile au fost lovite mai puternic de criză decât restul Europei, fără semne de recuperare înainte de 2013. Dinamica este mai diversă în Franța, Bulgaria și Danemarca, cu unele regiuni care și-au revenit rapid, iar altele nu.

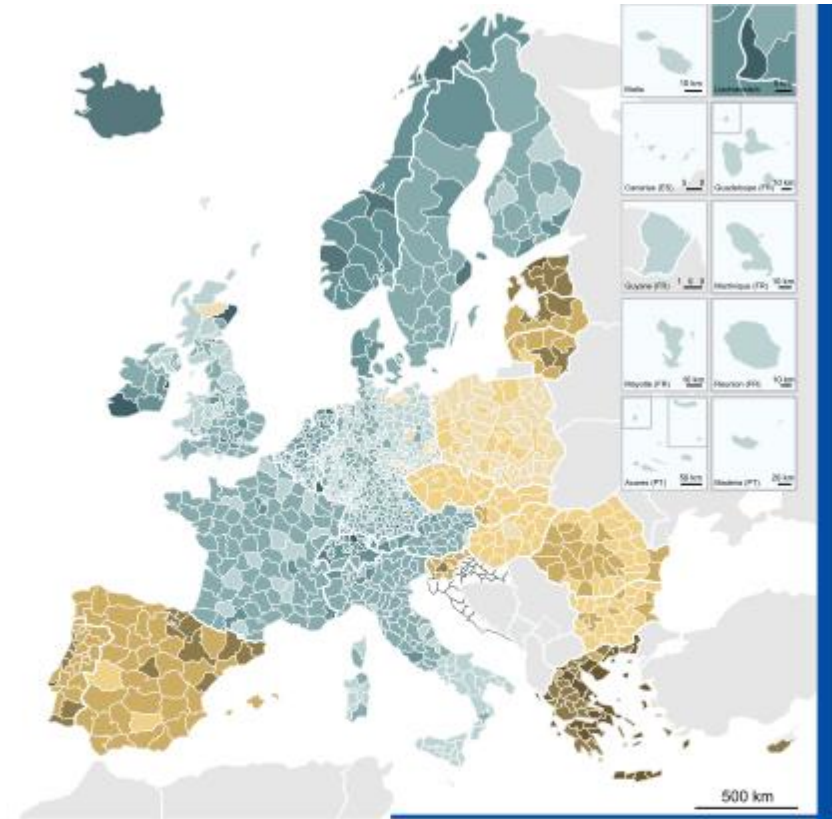
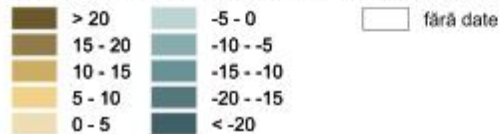
Majoritatea județelor României au manifestat o creștere ușoară a PIB pe cap de locuitor în raport cu media UE pentru perioada 2008-2013 (între 0 și 5%), cu unele excepții. Județul Constanța se remarcă printr-o creștere masivă de 20%, urmat de județele Prahova, Brașov și Gorj, cu valori între 10 și 15%. Câteva județe vestice precum Arad, Alba și Cluj, precum și Iași și Tulcea în est, au înregistrat creșteri între 5 și 10%. La polul opus, București și alte câteva județe vestice au avut valori negative între -10 și -5%. Acest lucru a fost cauzat de faptul că impactul inițial al crizei asupra lor a fost mai puternic.

PIB pe cap de locuitor în paritatea de puteri de cumpărare (2015-2030)

ESPON   © ESPON, 2020
 Nivel regional: NUTS 3 (2006)
 UMS RIATE cu limite administrative

Diferența în puncte procentuale între 2015 și 2030 în raport cu media UE

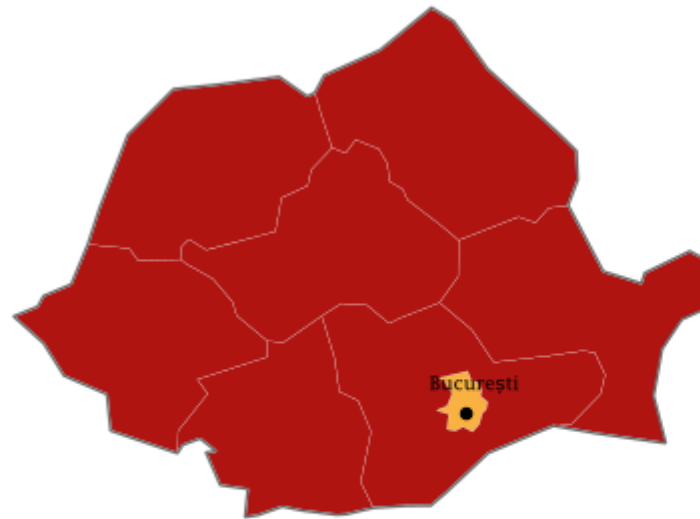
Sursa: Spiekermann and Wegener Urban and Regional Research (S&W), Territorial Futures, 2017
 Originea datelor: ESPON ET2050, 2015

Creștere a PIB la nivel național peste medie

În baza tendințelor observate privind economia circulară, economia tip sharing, conștiența ecologică, precum și creșterea deficitelor publice și schimbarea rolurilor actorilor corporatiști și publici, previziunile dinamicii PIB între 2015 și 2030 indică faptul că cele mai puțin dezvoltate regiuni din Europa (țările estice), dar și regiunile care au suferit cel mai mult în urma crizei (din Grecia, Spania și Țările Baltice) vor avea creșteri ale PIB pe cap de locuitor mai rapide decât media UE. Altfel spus, aceste regiuni vor ajunge din urmă media relativă UE. Totuși, orice prognoză a dezvoltării socio-economice trebuie tratată cu precauție.

Estimarea pentru perioada 2015-2030 indică o evoluție favorabilă a PIB pe cap de locuitor în raport cu media UE pentru întregul teritoriu național, cu două diferențieri spațiale: zonele nordice, estice și sudice ar crește la o rată moderat mai mare față de media UE (între +5 și 10%), în timp ce părțile centrale și vestice, împreună cu Dobrogea ar înregistra o creștere semnificativ mai mare față de restul UE (între +10 și 15%). Tendința actuală indică convergență cu UE la nivel național, dar o creștere a disparităților regionale. Totodată, în contextul evenimentelor recente și posibila contracție din 2020, rămâne de văzut dacă creșterea PIB se va produce în ritmul preconizat.

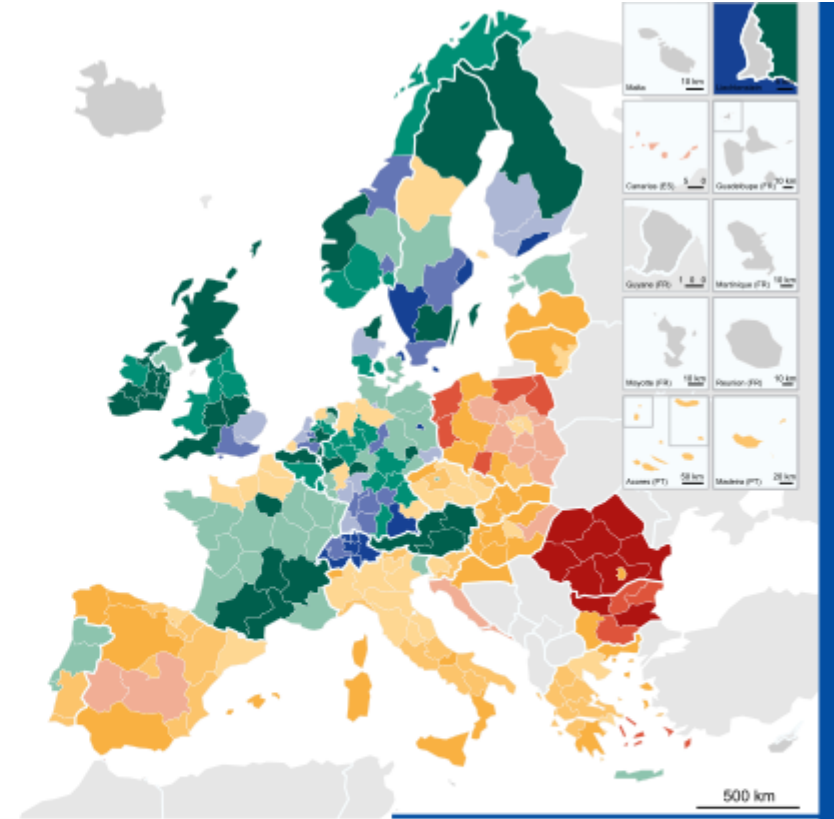
Tabloul regional de bord privind inovarea (2019)

ESPON © ESPON, 2020
 Nivel regional: NUTS 1 / 2 / 3 (2016)
 Confined by the European Regional Development Fund UMS RIATE limite administrative

Categoriile de regiuni în funcție de performanța în domeniul inovării (2019)

Lider +	Puternic +	Moderat +	Modest +	Lipsă date
Lider	Puternic	Moderat	Modest	
Lider -	Puternic -	Moderat -	Modest -	

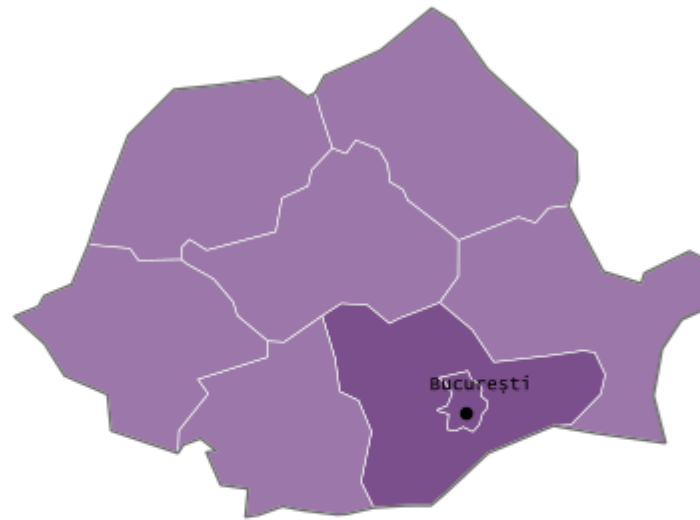
Definiții: RIS 2019 măsoară comparativ inovarea regională pe baza metodologiei tabloului de bord european al inovării, utilizând 18 din cei 27 indicatori ai acestuia. Oferă o detaliere mai detaliată a categoriilor de performanță prin indicatori care pot fi utilizați pentru a analiza și compara diferențele structurale economice, socio-demografice și antreprenoriale între regiuni.

Inovare regională nesemnificativă cu excepția regiunii București-Ilfov

Tabloul de bord regional privind inovarea (RIS) calculat anual de către CE propune 4 categorii de regiuni în funcție de performanța acestora în materie de inovare, măsurată prin indicatori privind condițiile cadru, investiții, activități de inovare și efectele asupra ocupării și vânzărilor. Astfel, datele evidențiază 38 de regiuni lider în domeniul inovării (din Finlanda, sudul Germaniei, al Suediei și din Elveția). 73 de regiuni din categoria inovatori puternici (în vestul și nordul Europei: Franța, Germania, Norvegia și Marea Britanie), 97 de regiuni de tip inovatori moderați (în regiunea Baltică, Europa Centrală, Italia și Spania) și 30 de inovatori modești (în special din estul Europei).

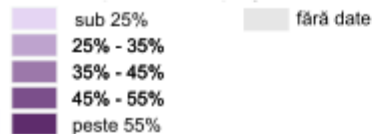
Conform clasificării menționate, România este un inovator modest, având cea mai scăzută rată a inovării dintre toate statele membre, în declin față de 2011 și fără schimbări majore față de 2017 și 2018. Cele mai mici valori la nivel national caracterizează indicatorii din domeniile învățării pe tot parcursul vieții, IMM-uri cu inovații în materie de produse și procese, IMM-uri cu inovații în marketing sau inovații organizaționale, IMM-uri care inovează in-house. RIS 2019 evidențiază București-Ilfov ca inovator moderat având performanțe în scădere în timp. CE va oferi suport regiunilor românești pentru ameliorarea capacității de inovare și pentru stimularea cooperării între institutele de cercetare și mediul de afaceri pentru a dezvolta produse inovative pentru piață, proiect în cadrul Inițiativei *Catching up Regions*.

Angajarea în întreprinderi mici și mijlocii (2014)

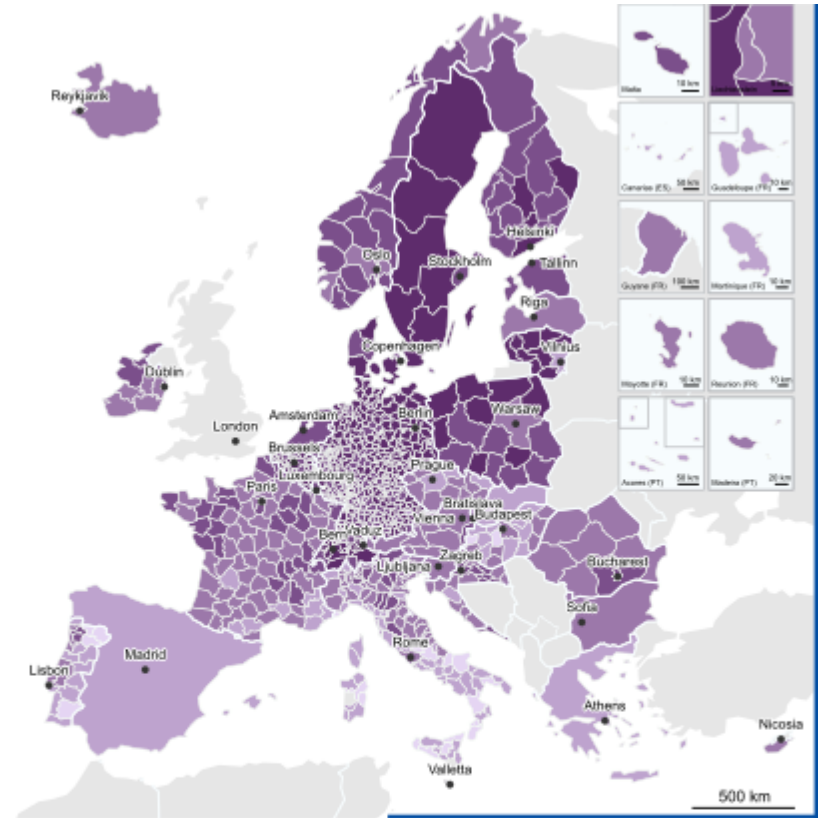
ESPON © ESPON, 2020
 Nivel regional: NUTS 0/2/3 (2013)
 UMS RIATE cu limite administrative

Procentul angajaților în IMM (10-249 angajați)

Nota
 - datele pentru DK, FR, MT corespund anului 2013
 - datele pentru DE corespund anului 2015
 - datele pentru AT, DK, EE, LV, MT, PL, RO, SE corespund NUTS 2
 - datele pentru BG, CZ, EL, ES, HU, NL, SI, SK corespund NUTS 0
 - datele pentru EL (2015) corespund estimărilor DIW Econ (2016)

200 km

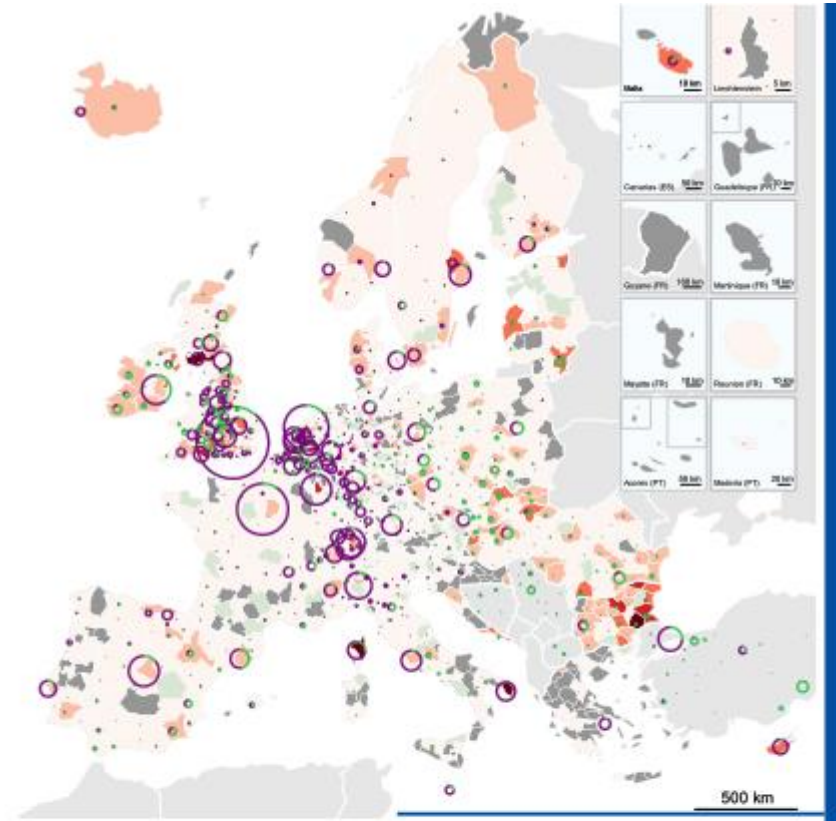
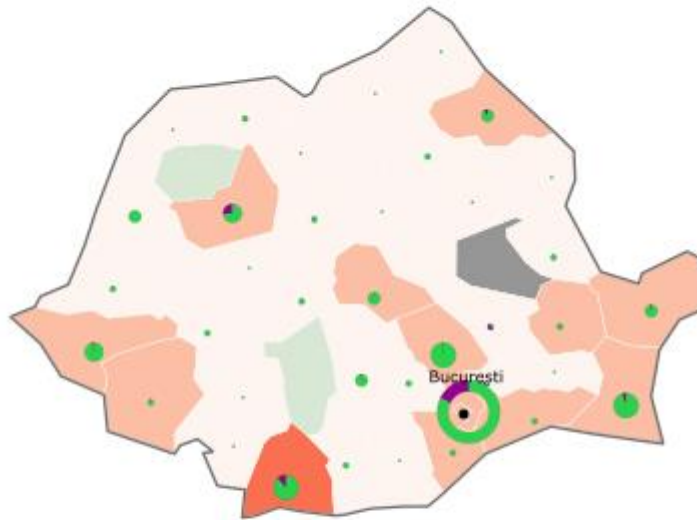
Sursa: ESPON SME, 2017
 Originea datelor: Eurostat Business demography, Structural Business Statistics, Statistics Austria national SBS, Statistics Belgium Demografie Ondernemingen, ORBIS, Beschäftigtenstatistik Bundesagentur, national SBS, Statistics Finland national BD, Insee, Direction des statistiques démographiques et sociales (DSDS), Financial Agency, Central Statistics Office (CSO) national BD, Statistics Iceland national BD, Amt für Statistik Fürstentum Liechtenstein - Beschäftigungsstatistik, Statistics Norway national BD, Central Statistical Office Poland national BD, Statistics Portugal Integrated Business Accounts System, National Statistics Institute Romania national SBS, Statistics Sweden Business Register, Bundesamt für Statistik Schweiz, SBA Factsheet Greece 2016.

Proporție mare de IMM, în special în jurul Bucureștiului

Proporția persoanelor angajate în întreprinderi mici și mijlocii sunt indicatorul unei piețe active, întrucât IMM de succes sunt baza economiei locale. În statele europene nordice și nord-estice, IMM sunt angajatori importanți, cu valori de peste 55%, de exemplu în Suedia, părți din Germania, Polonia, Franța și Lituania. În țări precum Belgia, Germania și Lituania, IMM sunt prezente în special în zonele rurale, în timp ce Italia, Franța, Finlanda și Portugalia se află la polul opus.

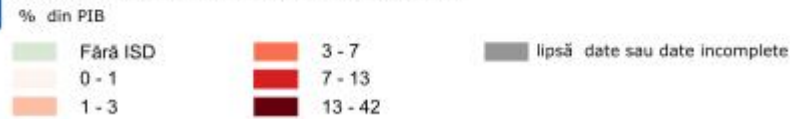
În general, România înregistrează o proporție mare de întreprinderi mici și mijlocii (între 35 și 45%) distribuite pe întreg teritoriul, dar concentrate în special în jurul Bucureștiului (între 45 și 55%). IMM din regiunile centrale și vestice, precum și cele din București, prezintă valori medii sau peste medie a proporției de angajați în sectoarele știință, economie creativă și TIC. Urbanizarea, buna guvernare, buna guvernare, și accesibilitatea populației la un nivel înalt de educație sunt principalii factori pentru stimularea dezvoltării IMM.

Investiții străine directe extra-UE

ESPON
 Confined by the European Regional Development Fund
 © ESPON, 2020
 Nivel regional: NUTS3 (2013)
 UMS RIATE limite administrative

Investiții străine directe extra-UE (2003-2015)

Valoare cumulată și tip ISD (mld euro)

Sursa: Atlasul Agendei Teritoriale 2030
 Originea datelor: ESPON World in Europe, 2019

Investițiile străine directe (ISD) extra-UE concentrate predominant în țările dezvoltate

Se observă o tendință clară în țările mari de a atrage ISD (inclusiv cele extra-UE). Primele 5 state din punct de vedere al PIB-ului (Germania, Marea Britanie, Franța, Italia și Spania) însumează aprox. 60% din totalul la nivel European în perioada 2003-2015. ISD extra-UE se concentrează cu precădere în regiuni din țările UE15 care au acumulat cca 82% din totalul acestor ISD în intervalul menționat. Fluxurile ISD extra UE evidențiază faptul că regiunile orașelor capitală atrag valori mari ale investițiilor de tip greenfield, în timp ce investițiile de tip fuziuni și achiziții sunt mai răspândite în statele member UE15, unde se concentrează cele mai mari valori acumulate ale tranzacțiilor.

Raportat la PIB, România avea în 2015 cel mai scăzut volum al stocurilor ISD din regiune (39%). Valorile ISD extra-UE sunt mai mici în comparație cu cele intra-comunitare. Investițiile greenfield au crescut constant în termeni nominali începând cu 2003, inclusive în timpul crizei economice. Ca procent din valoarea totală a ISD, cele de tip greenfield s-au menționat permanent peste 50%. Distribuția spațială a ISD extra-UE evidențiază județele cu PIB ridicat, dar și județe mai mici cu profil predominant agricol. Valorile ISD ca procent din PIB variază de la 3,41% în județul Dolj (industria automotive) la 0% în județele Vâlcea și Sălaj. Județele cu procente supraunitare sunt în general acelea cu valori ridicate ale ISD extra-UE în perioada 2003-2015.

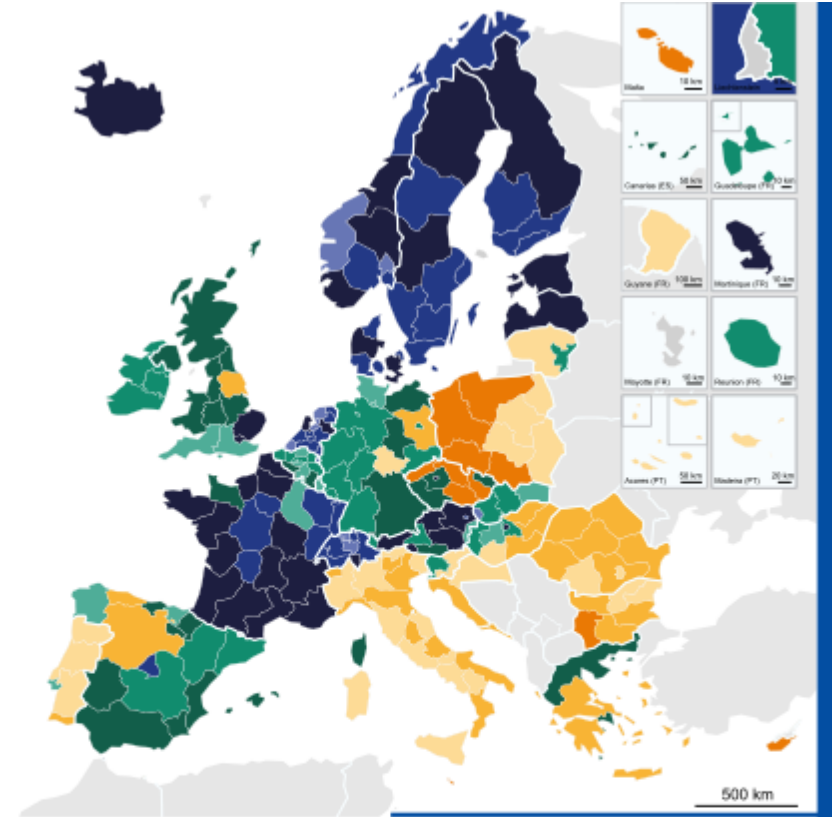
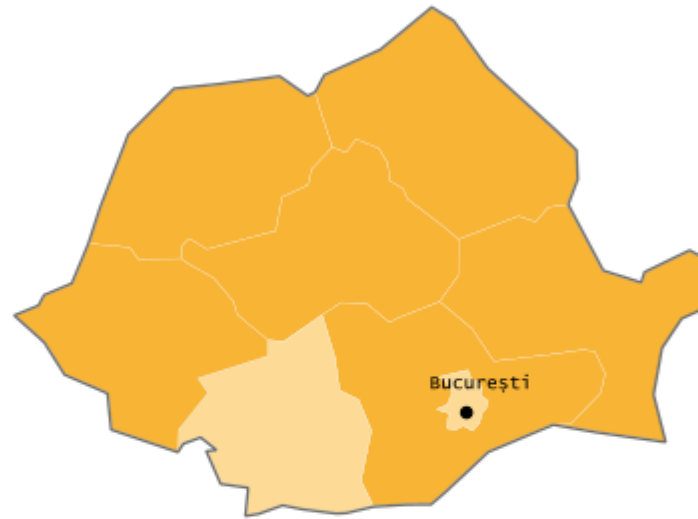

Europa digitală

Stadiul și evoluția interacțiunilor de tip eGovernment (2014-2019)

Accesul la internet de mare viteză (2018)

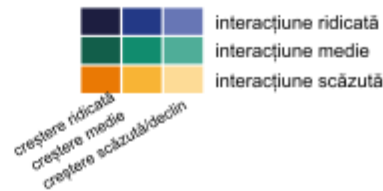
Stadiul și evoluția interacțiunilor de tip eGovernment (2014-2019)

ESPON   © ESPON, 2020
Nivel regional: NUTS 3 (2016)
UMS RIATE cu limite administrative

**Parte a populației care a interacționat
cu autoritățile publice online (2019)
și dinamica (2014-2019)**

declin (2014-2019)

200 km

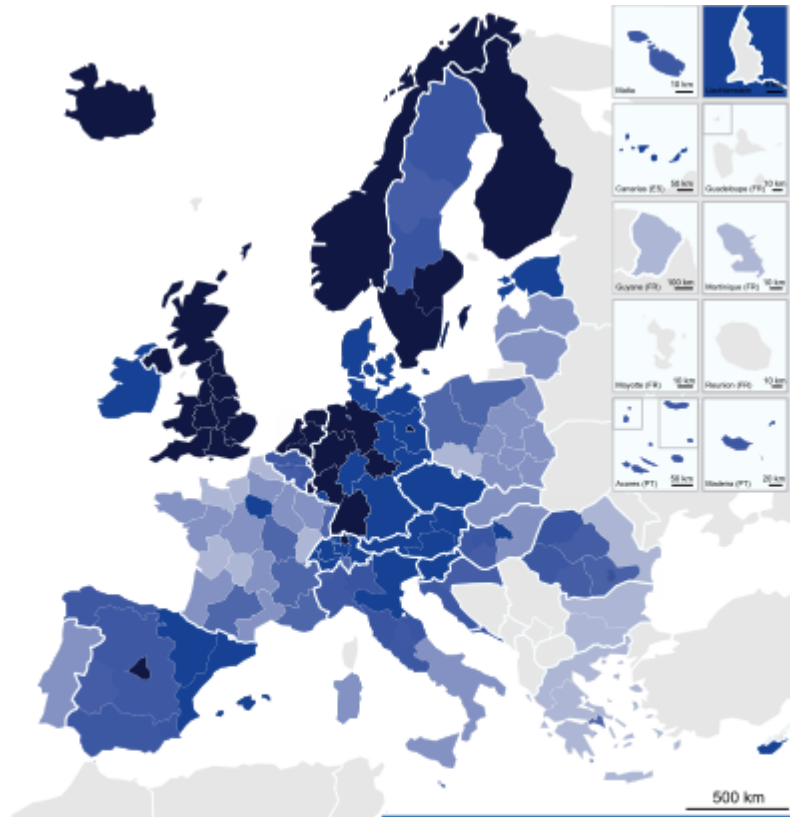
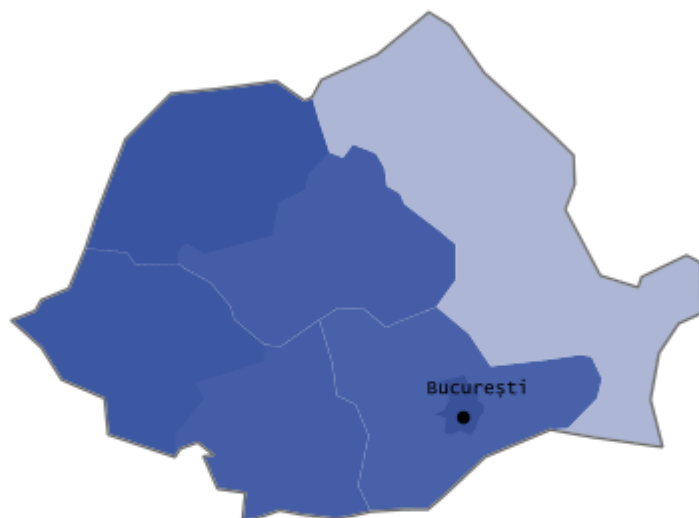
Sursa: ESPON EGTC, 2019
Originea datelor: Eurostat, 2020

Interacțiuni eGovernment scăzută, exceptând inițiativele locale

Tranziția digitală modelează nu doar gospodăriile și întreprinderile, ci și felul în care cetățenii interacționează cu autoritățile, iar pe termen lung poate contracara dificultățile legate de accesul la servicii publice în zone izolate. Actualmente, peste jumătate din populația Europei de toate vârstele folosește mediul online pentru servicii publice. Procesul digitalizării este susținut în mare parte de orașele mari, mai dezvoltate, care sunt atât dispuse cât și capabile să asigure astfel de servicii. Digitalizarea este condusă de țările nordice, Belgia, Franța, Austria și Olanda, atât în ceea ce privește creșterea, cât și interacțiunea, în timp ce statele europene sudice și estice se află de cealaltă parte a spectrului, având atât creștere cât și interacțiune scăzute.

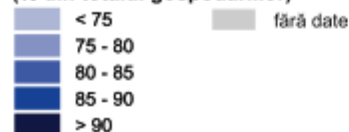
Aproape toate regiunile din România prezintă creștere medie și interacțiuni scăzute de tip eGovernment. Încercările de a îmbunătăți accesul la servicii online pentru cetățeni sunt în mare inițiative locale, precum cele ale municipiului Galați (Regiunea Sud-Est), municipiului Oradea (Regiunea Nord-Vest) și județului Prahova (Regiunea Sud-Muntenia), și privesc în principal domeniul urbanismului. Singurul serviciu public online național este cel legat de plata taxelor. Digitalizarea poate oferi beneficii în special locuitorilor din zonele montane, deltaice și rurale, și poate duce la simplificarea procedurilor administrative, reducerea birocrăției și îmbunătățirea interacțiunii cetățean-autorități.

Accesul la internet de mare viteză (2018)

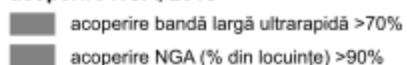

© ESPON, 2020
 Nivel regional: NUTS 2/1/0 (2013)
 UMS RIATE cu limite administrative

Proporția gospodăriilor cu acces la bandă largă, 2018
(% din totalul gospodăriilor)*

State cu valori ridicate de bandă largă ultrarapidă sau acoperire NGA, 2018

Originea datelor: Eurostat, DESI Index 2019
 Definiție: Banda largă ultrarapidă oferă cel puțin 100 Mbps ca viteză de download, NGA = next-generation access
 * Disponibilitatea benzii largi măsurată ca procent din gospodării care se pot conecta, cu referințe la acoperire.

Acoperire broadband excelentă, dar acces limitat

Cum tehnologia influențează părți tot mai extinse ale economiei și societății, accesul broadband devine o infrastructură critică atât pentru întreprinderi, cât și pentru gospodării, în mod similar infrastructurii tradiționale din secolul trecut. Pentru întreprinderi, inovarea și competitivitatea sunt cruciale, iar accesul la broadband este o componentă cheie în acest sens. Pentru gospodării, internetul de mare viteză afectează modul de viață și distracție și permite creșterea educației ne-tradiționale, telemedicină în timp real, îmbunătățirea serviciilor și siguranței publice, locuințe și electronice inteligente, precum și acces la piața globală a muncii prin telemuncă.

România a fost pionier în domeniul infrastructurii broadband și ca urmare s-a bucurat de poziții fruntașe la nivel global în privința vitezei internetului timp de mai mulți ani, inclusiv poziția a cincea în 2018. În prezent, acoperirea cu broadband ieftin și ultrarapid se extinde la întregul teritoriu. Chiar și așa, problema conectării utilizatorilor finali rămâne o problemă relevantă și pentru rețelele broadband, astfel că proporția de gospodării cu acces la rețeaua broadband variază de la o regiune la alta, regiunea vestică, mai urbană, fiind mai bine conectată (între 80 și 90% dintre gospodării) decât cea estică, mai rurală (sub 75%). Excepția este București, unde peste 90% dintre gospodării au acces broadband.

GECT ESPON

4 rue Erasme, L-1468 Luxembourg

Phone: +352 20 600 280

Email: info@espon.eu

www.espon.eu

GECT ESPON este beneficiarul unic al Programului de Cooperare ESPON 2020. Operațiunea Unică din cadrul programului este implementată de GECT ESPON și cofinanțată prin Fondul European de Dezvoltare Regională și statele membre UE și statele partenere, Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția.

Disclaimer:

Conținutul acestei publicații nu reflectă în mod necesar opiniile Comitetului de Monitorizare al Programului ESPON 2020.

Iulie 2020